

นวัตกรรมทางการศึกษา Innovation For Thai Education (IFTE) ปีงบประมาณ ๒๕๖๙

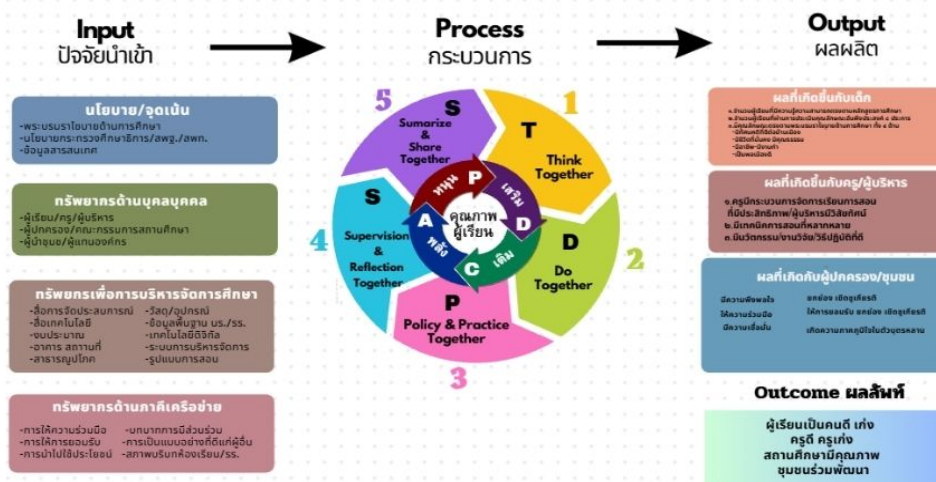
ประเภท ผู้บริหารสถานศึกษา

รูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็น
ต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่ง
เป็นฐาน "มัดคุเทศก์น้อยดอยปุย" (TDPSS-Guide Model)

โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑

รูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง
Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน "มัดคุเทศก์น้อยดอยปุย" (TDPSS - Guide Model)
ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑

นางสาวปัทมรัตน์ มาใหม่

ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑
สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

มีนาคม ๒๕๖๙

คำนำ

รายงานการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา Innovation For Thai Education (IFTE) ปีงบประมาณ ๒๕๖๙ ประเภทผู้บริหารสถานศึกษา เรื่อง รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน "มัดคุเทศก์น้อยดอยปุย" (TDPSS-Guide Model) โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกนวัตกรรมทางการบริหารการศึกษา ภายใต้โครงการ Innovation For Thai Education (IFTE) นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ มีความสำคัญยิ่งและจำเป็นต้องจัดทำด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบตามหัวข้อการนำเสนอที่ประกาศโดยศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๙

ขอขอบคุณคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชนและภาคีเครือข่ายทุกระดับที่มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนในการดำเนินงาน ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา Innovation For Thai Education (IFTE) ปีงบประมาณ ๒๕๖๙ ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการศึกษาเรียนรู้ให้แก่ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน ตลอดจนผู้สนใจทั่วไปได้เป็นอย่างดี

ปัทรนนท์ มาใหม่

ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑

มิถุนายน ๒๕๖๙

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
หัวข้อนำเสนอ	
๑. ชื่อนวัตกรรม รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนา เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทาง วัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS – Guide Model)	๑
๒. ชื่อผู้สร้าง.....	๑
๓. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม.....	๑
๔. นวัตกรรม ๕ ด้าน ด้าน นวัตกรรมพัฒนาทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตความสนใจ ความ ต้องการของผู้เรียน ตลาดงาน และ Soft Power (Soft Power).....	๒
๕. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
๖. วัตถุประสงค์.....	๗
๗. กลุ่มเป้าหมาย.....	๗
๘. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้.....	๘
๙. การออกแบบนวัตกรรม	๑๐
๑๐. วิธีดำเนินการ.....	๑๘
๑๑. ผลการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม.....	๒๔
๑๒. การเผยแพร่นวัตกรรม.....	๒๘
บรรณานุกรม	๓๒
ภาคผนวก	๓๒
ก สำเนาเอกสารพิธีลงนาม “มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย”	๒๘
ข หนังสือตอบรับการขอเผยแพร่.....	๒๘
ค แบบตอบรับการเผยแพร่	๒๘
ง รายงานผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือและหาคุณภาพนวัตกรรม.....	๒๘
จ การรับรองคุณภาพโดย (สมศ.)	๒๘
ฉ โล่รางวัล เกียรติบัตร ของสถานศึกษา.....	๒๘
ช รูปภาพประกอบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	๒๘
ซ ภาพประกอบ การนิเทศ ติดตาม การประกันคุณภาพการศึกษา.....	๒๘

แบบรายงานการสร้างนวัตกรรมการศึกษา
Innovation For Thai Education (IFTE)
ปีงบประมาณพ.ศ.๒๕๖๙

๑. ชื่อนวัตกรรม

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS – Guide Model)

๒. ชื่อผู้สร้าง

ชื่อ.....นางสาวปัทมรัตน์..... นามสกุล.....มาใหม่.....ตำแหน่ง.....ผู้อำนวยการสถานศึกษา.....
 โรงเรียน.....เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑.....สังกัด.....สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑
 อำเภอ.....เมืองเชียงใหม่.....จังหวัด.....เชียงใหม่.....โทร.....-.....มือถือ.....๐๘๙-๙๕๓๕๙๔๒.....E-mail
 address....thanaporn๙๔๒๙๕@gmail.com....

๓. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

- ☐ แสวงหานวัตกรรม/แบบอย่างที่ดีจากแหล่งต่างๆ ที่เคยมีผู้สร้างหรือ ทำไว้แล้ว แล้วนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่ (พัฒนา, ปรับปรุงนวัตกรรมเดิมจากสิ่งที่มีอยู่แล้ว)
- ☐ สร้าง/พัฒนานวัตกรรมขึ้นใหม่
- ☒ ต่อยอด พัฒนานวัตกรรมเดิมของตนเองที่เคยทำไว้แล้ว

๔. นวัตกรรม ๕ ด้าน (เลือกเพียง ๑ ด้าน)

- ☒ ๑. นวัตกรรมพัฒนาทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตความสนใจ ความต้องการของผู้เรียน ตลาดงาน และ Soft Power (Soft Power)
- ☐ ๒. นวัตกรรมด้านการแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching)
- ☐ ๓. นวัตกรรมนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นทักษะการปฏิบัติจริง และเสริมความสามารถด้าน Soft skill ควบคู่กับการพัฒนา (Stem Education)
- ☐ ๔. นวัตกรรมด้านการแก้ปัญหาสุขภาพ ๔ มิติ (สุขภาพกาย สุขภาพจิต สุขภาพสังคม และสุขภาพปัญญา) (สุขภาพ ๔ มิติ)
- ☐ ๕. นวัตกรรมด้านการส่งเสริมและ สนับสนุนธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank)

๕. ความสำคัญหรือความเป็นมาและสภาพปัญหา

๕.๑ ความสำคัญหรือความเป็นมาและสภาพปัญหา

ปัจจุบัน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงทางสภาพสังคมที่เกิดขึ้น มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของสังคม ซึ่งนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันนั้น มีเป้าหมายในการพัฒนาประเทศให้ไปสู่เป้าหมาย “มั่งคั่ง มั่งคั่ง ยั่งยืน” การพัฒนาคนไทยจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด การศึกษา นับเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรในประเทศที่สามารถพัฒนาคนให้มีคุณภาพ การบริหารศึกษาจำเป็นต้องใช้นวัตกรรมทางการศึกษามาเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนการดำเนินงานภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทในการร่วมพัฒนา และประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด การบริหารเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมและมีความสอดคล้องกับภาระงานนั้น ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการศึกษามีคุณภาพได้จำเป็นต้องอาศัยภาคีเครือข่ายความร่วมมือในมาหนุนเสริมพลังในการบริหารคุณภาพ โดยเฉพาะพลังความร่วมมือจากบุคลากรสำคัญในหน่วยงานหรือองค์กร ซึ่งจะเป็นผู้ร่วมดำเนินการและช่วยขับเคลื่อนภารกิจการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จ ดังนั้น การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพย่อมส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาอย่างแน่นอน กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เร่งปฏิรูปการศึกษา และให้ความสำคัญการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่สมรรถนะสำคัญและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ ๒๑

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ได้กำหนดทิศทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภายใต้วิสัยทัศน์ “องค์กรแห่งนวัตกรรม นำสู่คุณภาพผู้เรียน” โดยได้กำหนดนโยบายและจุดเน้น นโยบายที่ ๑๑ ส่งเสริม พัฒนา การใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ข้อที่ ๑๑.๓ ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในการบริหาร (แผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๔ : หน้า ๔๑)

โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ เป็นโรงเรียนขนาดกลาง ประเภทโรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๑ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นโรงเรียนขนาดกลางที่ตั้งอยู่บนพื้นที่สูงบริเวณดอยปุย ให้บริการการศึกษาแก่ชุมชนชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ๒ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ด้วยลักษณะพิเศษบนพื้นที่สูง ทั้งสภาพภูมิประเทศ การเดินทาง สภาพอากาศตามฤดูกาล และความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม โดยกำหนดนโยบายและจุดเน้นให้สอดคล้องกับหน่วยงานต้นสังกัด กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาสู่ครูมืออาชีพยุคดิจิทัล ข้อ ๖) ส่งเสริมการพัฒนาครูและผู้บริหารให้ใช้นวัตกรรมทางการศึกษา/การวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้สอดคล้องกับสภาพบริบทของพื้นที่ควบคู่กับการคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ “วิถีม้ง วิถีธรรม วิถีไทย” ภายใต้วิสัยทัศน์ของโรงเรียน ว่า “ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม งามวิถีม้ง ดำรงความเป็นไทย ใช้ตามแนวทางเจ้าพ่อหลวง” กล่าวคือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เก่งวิชาการ ควบคู่ความเป็นคนดี มีวินัย มีความรับผิดชอบ ภูมิใจในวัฒนธรรมชนเผ่า (ม้ง) ของตนเอง รักษาความเป็นพลเมืองไทยที่ดี ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยมิติแนวคิดตามแนวทางเจ้าพ่อหลวง (J-P-L MODEL) ที่ปรากฏในวิสัยทัศน์มาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ มิติ J-Joint Collaboration และ P-Primary Excellence และ L-Lifelong & Continuous Development) โดยใช้กลไกการขับเคลื่อนคุณภาพด้วยวงจรการบริหารของเดมมิง (Deming Cycle) หรือ PDCA และมุ่งเน้นจัดการศึกษาร่วมกับภาคีเครือข่ายภายใต้การทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและปลอดภัย สร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง

การศึกษาให้กับประชากรวัยเรียนอย่างทั่วถึง ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารศึกษาอย่างเป็นระบบ ภายใต้การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และผู้นำชุมชน ตลอดจนผู้นำองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร ซึ่งเป็นภาคีเครือข่ายสำคัญเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งผู้จัดทำผลงานนวัตกรรมในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของความสำเร็จของการทำงานว่าจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกัน จึงจะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง และทักษะการจูงใจให้ผู้ร่วมงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติงาน ร่วมสรุปและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนางานให้มีคุณภาพสูงสุด ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ตลอดจนการประเมินผลให้ทุกฝ่ายได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันอันจะนำไปสู่เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการวิเคราะห์รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ปีการศึกษา ๒๕๖๘ พบว่า มาตรฐานที่ ๑.๗ ด้านความรู้พื้นฐาน ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ บรรลุผลถึง ร้อยละ ๑๐๐ ทั้งสองประเด็นพิจารณาผ่านโครงการศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาทักษะอาชีพ โครงการวัฒนธรรมมั่ง และโครงการทักษะอาชีพ มาตรฐานที่ ๑.๓ ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม บรรลุผลสูงถึงร้อยละ ๙๗.๐๙ และผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ระดับดี ขึ้นไป ร้อยละ ๘๘.๕๗ เมื่อพิจารณาผลการทดสอบ O-NET ป.๖ ยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบมาตรฐานชาติ โดยเฉพาะคณิตศาสตร์ ร้อยละ ๑๕.๘๑ และภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๒๔.๔๘ ซึ่ง "บรรลุ" ต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าทักษะพื้นฐานวิชาการยังต้องเสริมควบคู่กับทักษะชีวิต สำหรับในระดับปฐมวัย ตัวชี้วัดที่ ๑.๔.๓ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การแก้ปัญหา พบว่าผลการประเมินยังอยู่ระดับปานกลาง ไม่บรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าทักษะการคิดขั้นสูงที่จำเป็นต่อการเป็น "มัคคุเทศก์น้อย" เนื่องจากผู้เรียนต้องคิด วิเคราะห์ สื่อสาร แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ต้องปลูกฝังตั้งแต่ระดับปฐมวัยต่อเนื่องถึงระดับประถมศึกษา

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ตั้งอยู่ในหมู่บ้านดอยปุย ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ ภายในเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ซึ่งเป็นชุมชนชาวม้งที่มีอัตลักษณ์วัฒนธรรมโดดเด่นและเป็น**แหล่งท่องเที่ยวสำคัญและเป็นที่ยุ้จักอย่างกว้างขวาง** เช่น สวนดอกไม้ดอยปุย หมู่บ้านม้ง ศูนย์การเรียนรู้ทางวัฒนธรรมชนเผ่าม้ง เป็นต้น มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเดินทางเข้ามาตลอดปี นั่นคือ "ทุนทางบริบท" ที่โรงเรียนอื่นไม่มี ซึ่งในอดีต ทักษะอาชีพและภูมิปัญญา (การทอผ้า การปักผ้า การเกษตรบนพื้นที่สูง) ถูกถ่ายทอดในครัวเรือน แต่ปัจจุบันวิถีชีวิตเปลี่ยนไปตามกระแสท่องเที่ยวและเศรษฐกิจการตลาด เด็กรุ่นใหม่มีแนวโน้มห่างจากภูมิปัญญาดั้งเดิม ขณะเดียวกันนักเรียนอยู่ในพื้นที่ที่มีศักยภาพเศรษฐกิจท่องเที่ยวสูงมาก แต่ยังไม่มีการจัดการศึกษาที่เชื่อมโยงทักษะวิชาการ ทักษะอาชีพ และทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้ากับโอกาสทางเศรษฐกิจนี้อย่างเป็นระบบ ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงควรให้ความสำคัญของปัญหาดังกล่าว เนื่องจากหากไม่พัฒนาโดยเร็ว นักเรียนอาจจะขาดโอกาสเข้าถึงทักษะอาชีพที่ตลาดงานท่องเที่ยวในพื้นที่ต้องการ และไม่มีโอกาสได้สืบทอดอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมมั่งซึ่งเป็นทุนทางวัฒนธรรม Soft Power ของชุมชนและของประเทศ สอดคล้องกับผลการประเมิน สมศ. รอบล่าสุดและมาตรฐานที่ ๑.๗ ของรายงานประเมินตนเอง (SAR) ที่ระบุไว้ ว่าโรงเรียนมีพื้นฐานโครงการทักษะอาชีพและวัฒนธรรมมั่งที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง แต่ยังขาดการยกระดับให้เป็นรูปแบบนวัตกรรมที่ชัดเจน วัดผลได้ และขยายผลได้

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วม โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ จึงได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสถานศึกษา พบว่า ปัจจัยภายในโรงเรียนมี**จุดแข็ง** คือ ครูมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (เช่น ครูพัชราภา คะเนรีว วุฒิการศึกษาปฐมวัย ผู้พัฒนานวัตกรรม TPD RACE พัทธราภา Model ที่ได้เหรียญทองระดับเขตพื้นที่ สถานศึกษามีโครงสร้างบริหารงาน ๔ ฝ่าย ขับเคลื่อนด้วยกระบวนการดำเนินงานเชิงระบบ PDCA อย่างชัดเจน แต่ยังมี**จุดอ่อน** เช่น โรงเรียนยังไม่เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาร่วมกันเท่าที่ควร การประสานความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งระดับโรงเรียนและภาคีเครือข่ายไม่สม่ำเสมอและไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควร การทำงานร่วมกันอย่างไม่เป็นระบบเท่าที่ควร และ ปัจจัยภายนอก โรงเรียนมี**โอกาส** คือ ที่ตั้งในเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย แหล่งท่องเที่ยวระดับประเทศที่มีนักท่องเที่ยวต่อเนื่องตลอดปี สามารถเป็น "ตลาดงาน" หรือแหล่งเรียนรู้จากสถานการณ์จริงที่นักเรียนฝึกปฏิบัติได้ ชุมชนมีภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเข้มแข็ง เช่น การแสดง การทอผ้า อาหาร เป็นต้น โรงเรียนมีพระราชทานนามและประวัติศาสตร์ผูกพันกับสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเสริมความน่าเชื่อถือ และมี**ข้อจำกัด** คือ ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ มีข้อกำหนดด้านการใช้พื้นที่ สิ่งก่อสร้าง ในฤดูกาลท่องเที่ยวมีผลต่อจังหวะการฝึกปฏิบัติจริง ภาษาและวัฒนธรรมที่หลากหลายของนักท่องเที่ยวต่างชาติต้องการทักษะภาษาที่สูงขึ้น นอกจากนี้ สถานศึกษายังไม่มีนวัตกรรมทางการศึกษาที่มุ่งการพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม จึงเกิดข้อคำถามในการจัดทำนวัตกรรมว่า จะมีรูปแบบการบริหารอย่างไร จึงจะทำให้ผู้เรียน ครูและโรงเรียนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้จัดทำผลงานนวัตกรรมในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีแนวคิดที่จะนำหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมมาใช้ในการบริหารศึกษา โดยมุ่งเป้าหมายไปที่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาคุณภาพอย่างเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตลอดจนการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ซึ่งมีบทบาทสำคัญด้านการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่ผู้เรียนอันเป็นผลลัพธ์ทางการศึกษาที่สำคัญที่สุด จึงจำเป็นต้องอาศัยภาคีเครือข่ายความร่วมมือเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาผ่านกระบวนการทำงานเชิงระบบ เช่น การทำงานเป็นทีม การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน การประชุมปรึกษาหารือและแนวทางแก้ไขปัญหาคือ เป็นต้น โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับนโยบาย จุดเน้นสำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน กำหนดเป็นภารกิจร่วมกัน ร่วมขับเคลื่อน กระบวนการทำงานเชิงระบบให้บรรลุผลสำเร็จร่วมกันจึงจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงจะส่งผลให้การบริหารศึกษามีคุณภาพอย่างแท้จริง จึงได้จัดประชุมคณะครูโดยใช้กระบวนการ PLC เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยพิจารณาจากผลกระทบโดยตรงต่อพัฒนาการคุณภาพการศึกษาและความจำเป็นเร่งด่วน ดังนี้

ลำดับที่ ๑ ทักษะอาชีพและวัฒนธรรมยังเป็นเรื่อง "กิจกรรม" แยกส่วน ไม่ได้ผนวกเป็นหลักสูตร/รูปแบบบริหารที่ต่อเนื่อง นับว่าเป็นความเร่งด่วนระดับสูง ทั้งนี้เพราะมีผลกระทบต่อรากฐานของปัญหาอื่นๆ

ลำดับที่ ๒ ทักษะการคิดเชิงเหตุผล การแก้ปัญหา จากตัวชี้วัดที่ ๑.๔.๓ ไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานของการเป็นมัคคุเทศก์ และเป็นความเร่งด่วนระดับสูง ทั้งนี้เพราะมีผลกระทบต่อกิจกรรมนวัตกรรมโดยตรง

ลำดับที่ ๓ ผลสัมฤทธิ์ O-NET วิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งมีมัคคุเทศก์ต้องใช้ทักษะการสื่อสาร การคิดคำนวณกับนักท่องเที่ยว เป็นความจำเป็นเร่งด่วนระดับปานกลาง - สูง ทั้งนี้เพราะเป็นทักษะที่นวัตกรรมช่วยเสริมได้

ลำดับที่ ๔ ยังไม่มีระบบการมีส่วนร่วมของชุมชน/ผู้ปกครองมั่งอย่างเป็นทางการในการถ่ายทอดภูมิปัญญาสู่ห้องเรียน เป็นความจำเป็นเร่งด่วนในระดับปานกลาง

จากการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาดังกล่าว โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ จึงตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องสร้างรูปแบบบริหารที่บูรณาการทักษะอาชีพและวัฒนธรรมมั่งอย่างเป็นระบบ โดยใช้ปัญหาลำดับ ๒ -๔ เป็นตัวชี้วัดย่อยในการออกแบบกิจกรรมภายใต้ต้นนวัตกรรมที่สร้างขึ้น เพื่อให้การบริหารสถานศึกษามีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและบริบทของโรงเรียนภายใต้การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนโดยกำหนดแนวทางการพัฒนาให้มีทิศทางเพื่อเป็นกรอบสู่การปฏิบัติอย่างยั่งยืน มุ่งสู่ความสำเร็จของการทำงานว่า**ความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ**กันจะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง**ได้หรือไม่** จึงได้คัดค้นปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาภายใต้ชื่อว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนา เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มีคฤเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS – Guide Model) ขึ้น เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามมิติแนวคิดตามแนวทางเจ้าพ่อหลวง (J-P-L MODEL) ได้แก่ มิติ J (Joint Collaboration) และ P (Primary Excellence) เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ **"มีความรู้คู่คุณธรรม งามวิถีมั่ง ดำรงความเป็นไทย ใช้ชีวิตตามแนวทางเจ้าพ่อหลวง"** อย่างยั่งยืนต่อไป

๕.๒ แนวทางการแก้ปัญหาและพัฒนา

๕.๒.๑ การแก้ปัญหาและการพัฒนาผ่าน TDPSS Model (๕ ร่วมพัฒนา) เป็นกรอบกระบวนการที่เป็นระบบในการจัดการกับปัญหาและขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติของการบริหารศึกษา ซึ่งสัมพันธ์โดยตรงกับมิติ J-Joint Collaboration ของมิติแนวคิดตามแนวทางเจ้าพ่อหลวง (J-P-L MODEL) โดยผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และปราชญ์ชาวบ้านมั่ง ร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลจาก SAR ปีการศึกษา ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘ เพื่อระบุปัญหาด้านพัฒนาการสติปัญญา (ตัวชี้วัด ๑.๔.๓) และร่วมกำหนดแนวทางพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่สูง มีการจัดประชุม PLC ให้ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษา ได้ร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์จากข้อมูลรอบด้าน เช่น ผล SAR ข้อมูลพัฒนาการเด็กข้อมูลความพึงพอใจจากผู้ปกครอง เป็นต้น เพื่อค้นหาปัญหาที่แท้จริงและความต้องการในการพัฒนา ร่วมกัน เช่น การกำหนดทิศทางเชิงนโยบายเชื่อมโยงกับ TDPSS Model สู่บริบทดอยปุย การร่วมออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมเสริมหลักสูตรในโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โดยคณะครูทุกคน การให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและอนุมัติแนวทาง โดยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ถ่ายทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นวิทยากรชุมชน โดยผู้ปกครองและผู้นำชุมชนมั่งบ้านดอยปุย ปราชญ์ชาวบ้านหรือภูมิปัญญาการทอผ้า ปักผ้า และผ้าเขียนเทียนลายมั่ง การแสดงเป่าแคนมั่ง การให้การส่งเสริม สนับสนุน ร่วมพัฒนา ตลอดจนการให้ข้อมูลบริบทตลาดแรงงานจริงและพื้นที่ฝึกปฏิบัติ เช่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ อุทยาแห่งชาติ ดอยสุเทพ-ปุย สภาพลมหายใจเชียงใหม่ สถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทีมมั่งอเมริกันจากคริสตจักรดอยปุย ที่มาสอนภาษาอังกฤษ ธนาคารออมสินภาค ๘ โรงเรียนยุวทูตศึกษาพัฒนาราชพฤกษ์ ตลอดจน การให้คำปรึกษาทางวิชาการและตรวจสอบคุณภาพ ได้แก่ คณะศึกษานิเทศก์ จาก สพ.ป.เชียงใหม่ เขต ๑ และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เป็นต้น

๕.๒.๒ กรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม

ในการบริหารงานในสถานศึกษานั้น ได้มีงานวิจัย เรื่องรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ได้กล่าวถึง การบริหารงานในสถานศึกษาว่า การเปิดโอกาสให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานในสถานศึกษานั้น ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังนี้ “...ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาดำเนินการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาในด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโครงการกิจกรรมของสถานศึกษา การเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกองค์กรและบุคลากรภายในมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ทั้งในด้านการแสดงความคิดเห็น การลงมือปฏิบัติ การประสานงาน การดำเนินกิจกรรมต่างๆ รวมไปถึงร่วมกันประเมินการดำเนินงานให้ข้อเสนอแนะ การดำเนินงานของสถานศึกษานั้น ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมว่า กิจกรรมต่างๆ ที่มีบุคคลหลายคน ร่วมกันดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ร่วมมือกระทำเพื่อพัฒนา ให้ผู้เรียนได้เจริญเติบโตในทุกด้าน ทุกกระบวนการ ทุกกิจกรรม มีการใช้ทรัพยากร เช่น เงิน คน วัสดุอุปกรณ์ และทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด (๔M) เป็นต้น เพื่อให้เกิดบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ เจนคติ พฤติกรรม คุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคม ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของสถานศึกษา (กมล ภูประเสริฐ, นพพงษ์ บุญจิตราดุล และธีรวุฒิ ปทุมณพรัตน์ อ้างถึงใน ปาริชาติ สุนทร. ๒๕๖๐ หน้า ๑๒ – ๑๔) นอกจากนี้ ฮอร์กินสัน, สเตียส และโพร์เตอร์อ้างถึงในยุทธนา ล้าเลิศ. (๒๕๖๕ หน้า ๑๔) ได้ให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมไว้ว่า เป็นการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการกระทำกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามและสร้างคุณประโยชน์แก่สถานศึกษา

จากกรอบแนวคิดดังกล่าว ส่งผลให้ผู้จัดทำนวัตกรรมในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญในการแก้ปัญหากระบวนการทำงานเชิงระบบ โดยริเริ่มจากการวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพ โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. รอบที่ผ่านมา มีผลการพิจารณาเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดอยู่ในระดับ ดี โดยได้รับการเสนอแนะให้สถานศึกษาควรระบุงรายละเอียดกระบวนการที่ได้มาซึ่งนโยบาย จุดเน้น อัตลักษณ์ และวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับ บริบท วิถีชีวิต ของชุมชนในท้องถิ่น กระบวนการนิเทศ กำกับ ติดตาม และการประเมินผลการปฏิบัติงานของสถานศึกษา การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี และการตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ควรใช้วงจรคุณภาพ PDCA ซึ่งสถานศึกษานำมาเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงกระบวนการทำงานอยู่แล้ว โดยดำเนินการให้เป็นระบบตามขั้นตอนที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ควรกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้ผลการปฏิบัติงานที่เป็นแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือนวัตกรรม (Innovation) ใหม่ ๆ ซึ่ง เป็นแนวทางหนึ่งที่สถานศึกษาสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้จัดทำจึงตระหนักและเห็นความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานจะส่งผลให้เกิดคุณภาพของงานที่ปฏิบัติมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จึงได้ริเริ่มคิดรูปแบบการพัฒนานวัตกรรมการบริหารภายใต้ชื่อว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนา เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS – Guide Model)

แผนผังแสดงกรอบแนวคิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

๖. จุดประสงค์และเป้าหมาย

๑) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนา (TDPSS-Guide Model) ที่บูรณาการสถานศึกษา ครอบครัว ชุมชน และภาคีเครือข่ายในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียนโดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนม้งเป็นฐาน

๒) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ผ่านการปฏิบัติจริงในกิจกรรม “มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย” ตามศักยภาพและระดับวัย

๓) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า ภาคภูมิใจ สืบสาน และสามารถถ่ายทอดอัตลักษณ์และทุนทางวัฒนธรรมม้งสู่สาธารณะ อันนำไปสู่การเสริมสร้าง Soft Power ของชุมชนอย่างสร้างสรรค์

๗. กลุ่มเป้าหมาย

๗.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

๑) นักเรียนโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑

จำนวน ๑๒๔ คน

๒) ครูและบุคลากรทางการศึกษา

จำนวน ๑๓ คน

๗.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ๑) ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ได้แก่ การคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการปรับตัว สามารถประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้และสถานการณ์จริงได้ตามศักยภาพ
- ๒) ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิต ภูมิปัญญา อัตลักษณ์ และวัฒนธรรมผ่านกิจกรรม “มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย” ได้อย่างเหมาะสมตามระดับวัย
- ๓) ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า และมีส่วนร่วมในการสืบสานทุนทางวัฒนธรรมของชุมชน สามารถนำทุนดังกล่าวมาสร้างคุณค่าและเสริมสร้าง Soft Power ได้อย่างสร้างสรรค์

๘. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้

การพัฒนานวัตกรรม "รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน 'มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย' (TDPSS-Guide Model)" ผู้พัฒนาได้ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นกรอบในการออกแบบและพัฒนารูปแบบให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ดังนี้

๑. วงจรคุณภาพเดมมิง (Deming Cycle : PDCA) แนวคิดวงจรคุณภาพของเดมมิง ประกอบด้วยขั้นตอนการวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุงแก้ไข (Act) เป็นหลักการพื้นฐานของการบริหารคุณภาพที่มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นวงรอบ ผู้พัฒนานำแนวคิดนี้มาเป็นโครงสร้างหลักของกลไกบริหาร TDPSS เพื่อให้การดำเนินงานมีการตรวจสอบและปรับปรุงอย่างเป็นระบบไม่หยุดนิ่ง แบงค์ (Bank อ้างถึงใน เรื่อง วิทยุ เกษสุวรรณ, ๒๕๔๕) กล่าวถึงวงจร PDCA ว่าเป็นหลักการบริหารที่พัฒนามาจากแนวคิดของวอลเตอร์ ชิวฮาร์ท (Walter Shewhart) และเผยแพร่โดยเอ็ดเวิร์ด เดมมิง (W. Edwards Deming) ประกอบด้วยขั้นตอนการวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุง (Act)

๒. หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิด ตัดสินใจ ปฏิบัติงาน และประเมินผลร่วมกัน ก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของงานและความร่วมมือร่วมใจในการขับเคลื่อนภารกิจให้บรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวถึงการมีส่วนร่วมว่าเป็นหลักการสำคัญของการบริหารคุณภาพเพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้พัฒนาจึงนำหลักการนี้มาเป็นฐานคิดของโครงสร้าง TDPSS (๕ ร่วมพัฒนา) อันได้แก่ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ร่วมนิเทศติดตามและสะท้อนผล และร่วมสรุปรายงานผลแลกเปลี่ยนเผยแพร่ จันทราณี สงวนนาม (๒๕๔๕) ให้ความหมายว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานทั้งด้านการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ และการปฏิบัติงาน ตลอดจนการประเมินผล

๓. แนวคิดการจัดการศึกษาโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community-Based Education)

แนวคิดนี้ให้ความสำคัญกับการนำทรัพยากร ภูมิปัญญา และบริบทของชุมชนมาใช้เป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการศึกษา โดยชุมชนไม่ได้เป็นเพียงผู้รับบริการทางการศึกษา แต่เป็นผู้ร่วมจัดการศึกษาด้วย ผู้พัฒนานำแนวคิดนี้มาใช้ในการออกแบบฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมมั่ง โดยให้ประชาชนชุมชนมั่งดอยปุยเข้ามามีบทบาทเป็นวิทยากรและผู้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาวัฒนธรรมโดยตรง วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์ (๒๕๖๑) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานว่าเป็นกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของครูในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงของชุมชน สอดคล้องกับ กฎหมายรัฐธรรมนูญ สืบสวัสดิ์ (๒๕๖๕) ที่ระบุว่าการจัดการเรียนรู้โดยชุมชนเป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ ทักษะทางสังคม และความรับผิดชอบต่อสังคมผ่านการบูรณาการความรู้กับประเด็นปัญหาจริงในชุมชนและสิ่งแวดล้อมของผู้เรียน

๔. ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Theory) ทฤษฎีของโคลบ (Kolb) เสนอว่าการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเกิดจากวงจรของประสบการณ์รูปธรรม การสะท้อนคิด การสร้างมโนทัศน์เชิงนามธรรม และการทดลองปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ผู้พัฒนานำทฤษฎีนี้มาเป็นฐานของฐานฝึกปฏิบัติจริงในพื้นที่ โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติหน้าที่มีคุณลักษณะที่น้อยกับนักท่องเที่ยวยุคใหม่ แล้วสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection/AAR) เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง Kolb (๑๙๘๔) เสนอว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ความรู้ถูกสร้างขึ้นจากการปรับเปลี่ยนประสบการณ์ ผ่านวงจร ๔ ขั้นตอน ได้แก่ ประสบการณ์รูปธรรม การสะท้อนคิดจากการสังเกต การสร้างมโนทัศน์เชิงนามธรรม และการทดลองปฏิบัติ

๕. แนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ และ Executive Functions (EF) กรอบแนวคิด ๔Cs อันได้แก่ การคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ตลอดจนแนวคิดการทำงานของสมองส่วนหน้าในการควบคุมความคิดและพฤติกรรม (Executive Functions) เป็นกรอบทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน ผู้พัฒนานำแนวคิดนี้มาเป็นฐานของฐานทักษะการคิดและแก้ปัญหา โดยต่อยอดจากรูปแบบ PUI-Reasoning Model ที่ใช้อยู่แล้วในระดับปฐมวัยของสถานศึกษา วิจารณ์ พานิช (๒๕๕๕) กล่าวถึงทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (๔Cs) ในศตวรรษที่ ๒๑ ว่าประกอบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา การสื่อสาร และความร่วมมือ สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของ Partnership for ๒๑st Century Learning (๒๐๑๕) ที่กำหนดทักษะดังกล่าวเป็นองค์ประกอบหลักของการเตรียมผู้เรียนสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อน

๖. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชา แนวพระราชดำริด้านการพัฒนาที่เน้นความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกัน โดยอาศัยความรู้และคุณธรรมประกอบการตัดสินใจ เป็นหลักการที่โรงเรียนน้อมนำมาใช้ในการบริหารทรัพยากรท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับโครงการศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาทักษะอาชีพที่สถานศึกษาดำเนินการอยู่แล้ว และสอดคล้องกับประวัติความเป็นมาของสถานศึกษาที่มีความผูกพันกับสถาบันพระมหากษัตริย์ พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เป็นต้นกำเนิดของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้นำมาบรรจุเป็นปรัชญานำทางในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ ๙ เป็นต้นมา

๗. แนวคิด Soft Power และเศรษฐกิจสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม แนวคิด Soft Power ของโจเซฟ ไนย์ (Joseph Nye) กล่าวถึงอำนาจในการโน้มน้าวหรือดึงดูดผู้อื่นผ่านวัฒนธรรม ค่านิยม และภาพลักษณ์ โดยไม่ต้องใช้การบังคับ ประกอบกับแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่มองว่าทุนทางวัฒนธรรมสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้ ผู้พัฒนานำแนวคิดนี้มาเป็เป้าหมายปลายทางของนวัตกรรม โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้สืบทอดและเผยแพร่อัตลักษณ์วัฒนธรรมมั่งสุ้นักท่องเที่ยวและสาธารณชน อันเป็นการสร้างคุณค่าทั้งเชิงการศึกษาและเชิงเศรษฐกิจ-สังคมไปพร้อมกัน Nye (๑๙๙๐) เสนอแนวคิด Soft Power ไว้ในหนังสือ *Bound to Lead: The Changing Nature of American Power* ว่าเป็นความสามารถในการทำให้ผู้อื่นต้องการหรือยอมรับสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความสมัครใจ ผ่านการดึงดูดใจมากกว่าการบังคับ ซึ่งต่อมา Nye (๒๐๐๕) ได้ขยายความแนวคิดนี้เพิ่มเติมโดยเน้นบทบาทของวัฒนธรรมและค่านิยมในการสร้างอิทธิพลระหว่างประเทศ

๙. กระบวนการผลิตผลงานหรือขั้นตอนการดำเนินงาน

๙.๑ การออกแบบผลงาน/นวัตกรรม

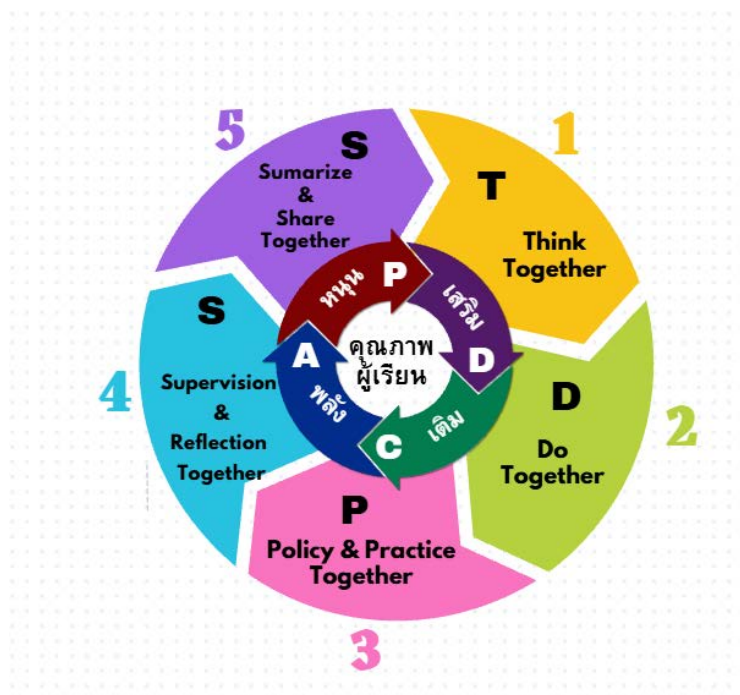
ระยะที่ ๑ ศึกษากระบวนการทำงานของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ในระยะปีการศึกษาที่ผ่านมา เก็บรวบรวม ข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้แบบบันทึกการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) พูดคุยด้วยกัลยาณมิตร จัดประชุมประจำเดือน และประจำเดือน และสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) โดยภาคีเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก ได้แก่ คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนผู้นำชุมชน/องค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตัวแปรที่ดำเนินการออกแบบนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา มีดังนี้

T - (Think Together)	: ร่วมคิด
D - (Do Together)	: ร่วมทำ
P - (Policy & Practice Together)	: ร่วมนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
S - (Supervision & Reflection Together)	: ร่วมเร่งรัดการนิเทศ ติดตาม
S - (Summarize & Share Together)	: ร่วมสรุปรายงานผลและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

จากตัวแปรดังกล่าว พบว่า กระบวนการดำเนินการสอดคล้องกับนักวิชาการ คือ ศึกษาวิจัย สันติวงษ์, สมยศ นาวิการ, นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา และ สมเดช สีแสง (๒๕๖๓ : ๑๒ – ๑๓) ได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วมเป็นวิธีการเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีส่วนร่วมในการบริหารด้านต่าง ๆ เช่นการวางแผน ช่วยเสนอข้อคิดเห็น เพื่อใช้ความคิดสร้างสรรค์และความเชี่ยวชาญ เข้ามามีส่วนร่วมอย่างอิสระภาพ เสมอภาคสอดคล้องกับวิถีชีวิตมนุษย์ทุกคน มีความแตกต่างกันมีความสามารถพัฒนาชีวิต การมีส่วนร่วมมีหลากหลายรูปแบบ และถือเป็นหลักการสำคัญของการบริหารคุณภาพ เพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (อ้างอิงในศิริเกศ เพ็ชรชา. ๒๕๖๓ : ๑๒ – ๑๓)

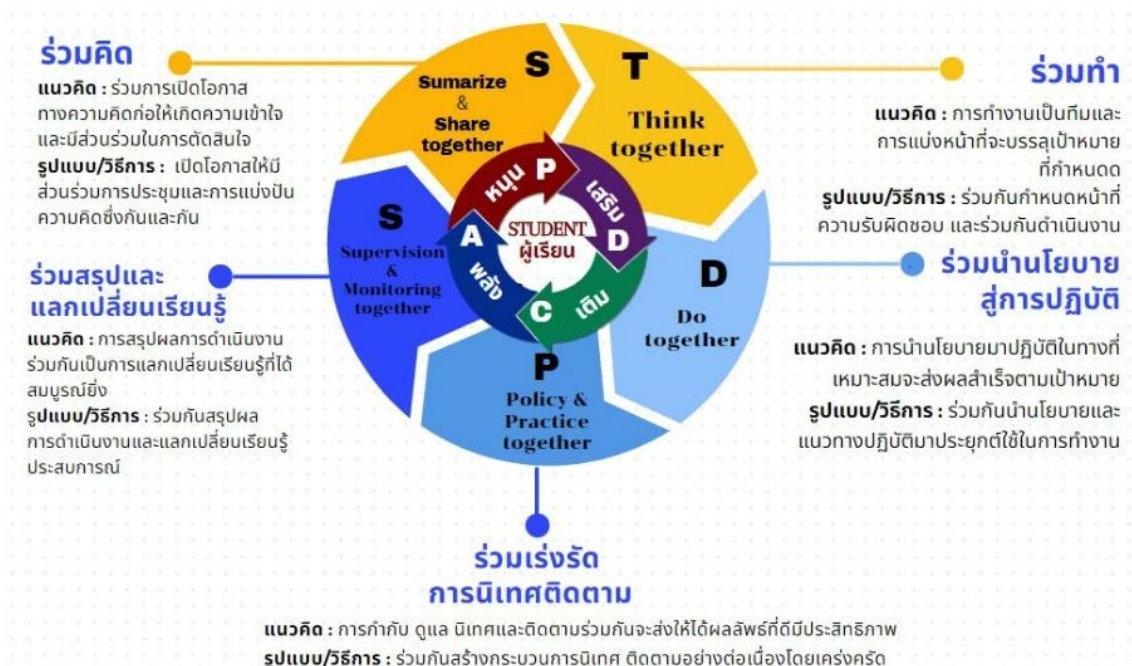
ระยะที่ ๒ ศึกษารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มัคคุเทศก์น้อยดอยปู่” (TDPSS – Guide Model) ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ โดยเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ตัวแปรที่ดำเนินการออกแบบนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา ศึกษารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มัคคุเทศก์น้อยดอยปู่” (TDPSS – Guide Model) ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ได้ออกแบบแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาเชิงระบบด้วยวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (Deming : PDCA) ในการศึกษา ดังนี้

จากรูปแบบดังกล่าว โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ได้นำมากำหนดแนวทางการดำเนินการพัฒนามาเป็นกรอบแนวคิดกระบวนการพัฒนาเชิงระบบ และแสดงรูปภาพประกอบการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน/กระบวนการที่ได้ดำเนินงานอันเป็นผลจากการได้นำนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ ดังนี้

การออกแบบกระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนา TDPSS Model

๙.๒ การดำเนินงานตามกิจกรรม

จากหลักการและแนวคิดดังกล่าว โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ จึงได้นำรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มัคคุเทศก์น้อยดอยปู่ย” (TDPSS – Guide Model) ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ มาดำเนินการแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยร่วมกันวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากรายงาน SAR ปีการศึกษา ๒๕๖๘ วิสัยทัศน์ของโรงเรียน และบริบทพื้นที่สูงของชุมชนมั่งดอยปู่ย เมื่อพบว่าสิ่งใดเหมาะสมแล้วจึงต่อยอดและสานต่อ แต่หากพบข้อบกพร่องก็ปรับปรุงแก้ไขหรือคิดใหม่ ทำใหม่ ดำเนินงานตามขั้นตอนของ TDPSS Model ดังนี้

๑) นวัตกรรมการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนา (TDPSS Model)

ขั้นตอนที่ ๑ T - ร่วมคิด (Think Together) เป็นขั้นตอนของการวางแผนและระดมสมองร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาพัฒนาการด้านสติปัญญา (ตัวชี้วัด ๑.๔.๓) และการขาดระบบบริหารจัดการที่เป็นรูปธรรม ดำเนินการดังนี้

๑.๑ การสร้างความเข้าใจและกำหนดทิศทางร่วมกัน มีการจัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา คณะครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และปราชญ์ชาวบ้านมั่ง เพื่อชี้แจงแนวคิด Best Practice ปัญหาที่โรงเรียนเผชิญ และเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยบนพื้นที่สูง

๑.๒ การวิเคราะห์สภาพปัญหาและศักยภาพ เป็นการร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลจากรายงาน SAR ปีการศึกษา ๒๕๖๘ โดยเฉพาะมาตรฐานที่ ๑ คุณภาพของเด็ก/คุณภาพผู้เรียน และตัวชี้วัด ๑.๔.๓ เพื่อระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงเหตุผลของเด็ก

๑.๓ การวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาปฐมวัย เป็นการร่วมกันกำหนดแผนกลยุทธ์และตัดสินใจ ออกแบบนวัตกรรม "หนูมั่งคิดเป็น" (PUI-Reasoning Model) โดยนำภูมิปัญญาและวิถีชีวิตมั่งดอยปู่ยมาเป็นการจัดการประสบการณ์ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ "งามวิถีมั่ง ดำรงความเป็นไทย"

ขั้นตอนที่ ๒ D - ร่วมทำ (Do Together) เป็นขั้นตอนของการลงมือปฏิบัติและพัฒนา เพื่อแก้ปัญหาด้านพัฒนาการสติปัญญาและการขาดรูปแบบบูรณาการอัตลักษณ์วิถีมั่ง ดำเนินการดังนี้

๒.๑ การพัฒนาศักยภาพครู มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการและเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับครู เน้นเทคนิคการจัดประสบการณ์แบบ Active Learning และ Play-based Learning ที่ส่งเสริมการคิดรวบยอด คิดเชิงเหตุผล และการแก้ปัญหา

๒.๒ การพัฒนากิจกรรม "หนูมั่งคิดเป็น" (PUI-Reasoning Model) ครูร่วมกันออกแบบกิจกรรม มัคคุเทศก์น้อยดอยปู่ย โดยเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตชุมชน เช่น การทอผ้า การจักสาน พืชผักพื้นบ้าน และเครื่องดนตรีมั่ง

๒.๓ การจัดหาและพัฒนาสื่ออุปกรณ์ เป็นการจัดหาและร่วมกันสร้างสื่อการเรียนรู้จากวัสดุธรรมชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยให้ครู ผู้ปกครอง และปราชญ์ชาวบ้านร่วมกันผลิตสื่อ

ขั้นตอนที่ ๓ P - ร่วมนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (Policy & Practice Together) เป็นขั้นตอนของการนำแผนและนวัตกรรมที่พัฒนาร่วมกันไปสู่การปฏิบัติจริงอย่างมีส่วนร่วม ดำเนินการดังนี้

๓.๑ การขับเคลื่อนนโยบายสู่ห้องเรียน ผู้บริหารและครูนำกิจกรรม "หนูมั่งคิดเป็น" ไปจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประจำวันในห้องเรียน

๓.๒ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน เช่น กิจกรรมปราชญ์มั่งสอนหนู เชิญผู้นำชุมชนและปราชญ์ชาวบ้านมาร่วมถ่ายทอดภูมิปัญญาในกิจกรรม Unfold Wisdom และกิจกรรมเปิดบ้านวิชาการปฐมวัย

ขั้นตอนที่ ๔ S - ร่วมเร่งรัดการนิเทศ ติดตาม (Supervision and Monitoring) เป็นขั้นตอนของการกำกับ นิเทศ และติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ดำเนินการดังนี้

๔.๑ การนิเทศภายในโดยผู้บริหาร ผู้บริหารนิเทศการจัดกิจกรรม "หนูมั่งคิดเป็น" อย่างสม่ำเสมอ ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการจัดประสบการณ์

๔.๒ การนิเทศโดยเพื่อนครู (Peer Coaching) และ PLC จัดให้มีการนิเทศภายในและประชุมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ไม่น้อยกว่าภาคเรียนละ ๒ ครั้ง พร้อมบันทึกผล AAR เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแก้ปัญหาร่วมกัน

๔.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูลพัฒนาการเด็ก ครูบันทึกและรวบรวมข้อมูลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย โดยเฉพาะด้านสติปัญญา (ตัวชี้วัด ๑.๔.๓) อย่างเป็นระบบ ทั้งข้อมูลเอกสาร หลักฐานเชิงประจักษ์ และระบบสารสนเทศ เช่น DMC, Google Drive, Application เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงกิจกรรม

ขั้นตอนที่ ๕ S - ร่วมสรุปรายงานผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing and Knowledge Exchange) เป็นขั้นตอนของการประเมินผล สรุปความสำเร็จ ปัญหา และบทเรียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ดำเนินการดังนี้

๕.๑ การจัดทำและเผยแพร่รายงาน SAR มีการสรุปผลจากรายงานการประเมินตนเองประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘ และนำเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และสาธารณชน

๕.๒ การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการจัดเวทีนำเสนอผลงาน "หนูมั่งคิดเป็น" (PUI-Reasoning Model) เมื่อมีการประชุมผู้ปกครอง เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับโรงเรียนเครือข่ายพื้นที่สูงใน สพป.เชียงใหม่ เขต ๑

๕.๓ การจัดทำเอกสารและคลิปวิดีโอเผยแพร่ จัดทำเอกสาร Best Practice และคลิปวิดีโอ เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์โรงเรียน Facebook กลุ่มไลน์ผู้ปกครอง และเว็บไซต์ สพป.เชียงใหม่ เขต ๑ (สอดคล้องตัวชี้วัด ๗.๑ และ ๗.๔) ดังนี้

๑) กลุ่มโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ จำนวน ๑๐ โรงเรียน ดังนี้

ลำดับ	ชื่อโรงเรียน	สังกัด
๑	เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑	สพป.เชียงใหม่ เขต ๑
๒	เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๒	สพป.เชียงใหม่ เขต ๒
๓	เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๓	สพป.เชียงใหม่ เขต ๓
๔	เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๔	สพป.เชียงใหม่ เขต ๓
๕	เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕	สพป.เชียงใหม่ เขต ๓
๖	เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๖	สพป.เชียงใหม่ เขต ๓
๗	เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๗	สพป.เชียงใหม่ เขต ๒

๘	เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๘	สพป.เชียงใหม่ เขต ๓
๙	เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๙	สพป.เชียงราย เขต ๓
๑๐	เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑๐	สพป.เชียงราย เขต ๓

๒) กลุ่มโรงเรียนเจ้าแม่หลวงอุปถัมภ์ จำนวน ๒ โรงเรียน ได้แก่

ลำดับ	ชื่อโรงเรียน	สังกัด
๑	เจ้าแม่หลวงอุปถัมภ์ ๑	สพป.เชียงใหม่ เขต ๓
๒	เจ้าแม่หลวงอุปถัมภ์ ๒	สพป.เชียงใหม่ เขต ๒

๓) กลุ่มโรงเรียนพื้นที่สูงในสังกัด สพป.เชียงใหม่ เขต ๑ จำนวน ๑๒ โรงเรียน ได้แก่

ลำดับ	ชื่อโรงเรียน	สังกัด
๑	เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑	สพป.เชียงใหม่ เขต ๑
๒	ศรีเหนือ	สพป.เชียงใหม่ เขต ๑
๓	สังวาลวิทยา	สพป.เชียงใหม่ เขต ๑
๔	แม่ตะไคร้	สพป.เชียงใหม่ เขต ๑
๕	ทาเหนือวิทยา	สพป.เชียงใหม่ เขต ๑
๖	วัดดอนชัย	สพป.เชียงใหม่ เขต ๑
๗	วัดห้วยทราย	สพป.เชียงใหม่ เขต ๑
๘	บ้านโป่งกุ่ม	สพป.เชียงใหม่ เขต ๑
๙	บ้านแม่หวาน	สพป.เชียงใหม่ เขต ๑
๑๐	บ้านปางน้ำถุ	สพป.เชียงใหม่ เขต ๑
๑๑	บ้านปางแดง	สพป.เชียงใหม่ เขต ๑
๑๒	เทพเสด็จวิทยา	สพป.เชียงใหม่ เขต ๑

๔) กลุ่มโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ระดับจังหวัด จำนวน ๑๐ โรงเรียน ได้แก่

ลำดับ	ชื่อโรงเรียน	สังกัด
๑	โรงเรียนบ้านทับเต๋อ	สพป.เชียงใหม่ เขต ๒
๒	โรงเรียนสันมหาพนวิทยา	สพป.เชียงใหม่ เขต ๒
๓	โรงเรียนบ้านสันตันหม้อ	สพป.เชียงใหม่ เขต ๓
๔	โรงเรียนบ้านพันตน	สพป.เชียงใหม่ เขต ๔
๕	โรงเรียนบ้านสบลาน	สพป.เชียงใหม่ เขต ๕
๖	โรงเรียนบ้านนากลาง	สพป.เชียงใหม่ เขต ๖
๗	โรงเรียนณัฏขวิทย	สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
๘	ศูนย์การเรียนรู้ชาวไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง”	บ้านนาศิริศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ระดับอำเภอ เชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

๒) การออกแบบนวัตกรรมระดับห้องเรียน “มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย” Guide Model เป็นการแปลงแนวคิดการจัดการศึกษาโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ ทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ศาสตร์พระราชา และแนวคิด Soft Power มาออกแบบเป็น “๔ ฐานการเรียนรู้มัคคุเทศก์น้อย” ได้แก่

ฐานการเรียนรู้	แนวคิด/ทฤษฎีที่เป็นฐาน	เป้าหมายหลัก
ฐานภาษาและการสื่อสาร	Experiential Learning, ทักษะศตวรรษที่ ๒๑	ยกระดับทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว
ฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมม้ง	Community-Based Education, Soft Power	สืบทอดและเผยแพร่อัตลักษณ์วัฒนธรรมม้ง
ฐานทักษะการคิดและแก้ปัญหา	๔Cs, Executive Functions (EF)	พัฒนาการคิดเชิงเหตุผลและแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
ฐานฝึกปฏิบัติจริงในพื้นที่ “หมู่บ้านม้งดอยปุย”	ศาสตร์พระราชา, Experiential Learning	บูรณาการทักษะอาชีพสู่การปฏิบัติงานจริง

นวัตกรรมทั้งสองระดับเชื่อมโยงกันด้วยกรอบ JPL Model ของโรงเรียนเป็นร่มใหญ่ (Joyful Learning – Purposeful Excellence – Hmong-Heritage Pride – ๑ School ๑ Quality ๑ Innovation) เพื่อให้นวัตกรรมมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และอัตลักษณ์ของสถานศึกษาอย่างเป็นเอกภาพ ดังนี้

มิติแนวคิดตามแนวทางเจ้าพ่อหลวง (J-P-L MODEL)

การพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัยตามมิติแนวคิดตามแนวทางเจ้าพ่อหลวง (J-P-L MODEL) ที่ได้ยึดถือปฏิบัติมาแต่เนิ่นนานนั้น เป็นกรอบแนวคิดการบริหารสถานศึกษาที่โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ พัฒนาขึ้นจากการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และศาสตร์พระราชา มาเป็นแกนคิดในการบริหารสถานศึกษาที่ตั้งอยู่บนพื้นที่สูงดอยปุย ซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเงื่อนไขเฉพาะของชุมชนชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง กล่าวคือ ชื่อ “เจ้าพ่อหลวง” สื่อถึง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ซึ่งชาวบ้านดอยปุยขนานพระนามด้วยความจงรักภักดีว่า “เจ้าพ่อหลวง” พระองค์ทรงมีพระราชกรณียกิจด้านการพัฒนาชุมชนบนพื้นที่สูงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะโครงการหลวงดอยปุย ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ JPL Model จึงเป็นการแปลงพระราชปณิธานและพระบรมราโชบายมาสู่วิถีปฏิบัติจริงในการบริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยบนพื้นที่สูง ดังปรากฏในวิสัยทัศน์ว่า “ใช้ชีวิตตามแนวเจ้าพ่อหลวง”

มิติที่ ๑ การมีส่วนร่วมแบบเครือข่าย (J - Joint Collaboration) คือการสร้างเครือข่ายความร่วมมืออย่างเข้มแข็งระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และชุมชนชาวม้งบนพื้นที่สูง โดยเปิดโอกาสให้ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ประชาชนชาวบ้าน และภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ ดำเนินงาน และตรวจสอบการจัดการศึกษาปฐมวัยร่วมกัน

รากฐานทางแนวคิด มิตินี้มีรากฐานมาจากพระราชกรณียกิจของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ที่ทรงพัฒนาชุมชนบนพื้นที่สูงโดยยึดหลักการ "ระเบิดจากข้างใน" คือการพัฒนาที่ให้ชุมชนเป็นศูนย์กลาง ทรงทำงานร่วมกับชาวบ้านโดยตรง ทรงรับฟังปัญหาจากชุมชน และทรงให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและพัฒนาาร่วมกัน ดังพระราชดำรัสที่ว่า "การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือความพอมี พอกิน พอใช้ ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน"

สิ่งที่ปรากฏในโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ มิตี J ปรากฏชัดเจนผ่าน ๓ ระดับ ดังนี้

ระดับนโยบาย คณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งประกอบด้วยผู้แทนชุมชนมั่งคั่งอยู่ มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการจัดการศึกษา อนุมัติแผนปฏิบัติการ และกำกับดูแลการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับตัวชี้วัด ๗.๔ ของวิสัยทัศน์ที่กำหนดให้มีภาคีเครือข่ายร่วมสนับสนุนกิจกรรมโรงเรียนไม่น้อยกว่าปีละ ๔ ครั้ง

ระดับกิจกรรม ประชาชนชาวบ้านมั่งคั่งเข้าร่วมถ่ายทอดภูมิปัญญา เช่น การทอผ้า การจักสาน การปลูกผัก เป็นฐานในการจัดประสบการณ์ปฐมวัยในชั้น Unfold Wisdom ของนวัตกรรม "หนูมั่งคั่งเป็น" ซึ่งทำให้ชุมชนกลายเป็น "ครูที่ยิ่งใหญ่" ของเด็กปฐมวัยโดยปราศจากค่าใช้จ่ายวิทยากรสูง

ระดับระบบ ผู้ปกครองร่วมประชุม วิเคราะห์ปัญหา กำหนดแนวทาง และติดตามผลการพัฒนาผ่านกระบวนการ TDPSS Model อย่างต่อเนื่อง สร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและความรับผิดชอบร่วมกัน

ความสัมพันธ์กับ TDPSS Model มิตี J เป็นแกนหลักที่ทำให้ทุกขั้นตอนของ TDPSS Model เกิดขึ้นได้จริง กล่าวคือ T-ร่วมคิด และ S-ร่วมสรุปรายงาน ต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วนตามมิตี J-Joint Collaboration โดยตรง

มิตีที่ ๒ ความเป็นเลิศด้านการศึกษา (P - Primary Excellence) คือการมุ่งพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานสู่ความเป็นเลิศ ครอบคลุมทุกมาตรฐานการศึกษา ผ่านการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และบริบทพื้นที่สูงของชุมชนมั่งคั่งอยู่

รากฐานทางแนวคิด มิตินี้มีรากฐานมาจากพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ ที่ทรงมุ่งให้การศึกษา "มุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน ๔ ด้าน" ได้แก่ มีทัศนคติที่ถูกต้อง มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีงานทำ ความเป็นพลเมืองดี ประกอบกับพระราชดำริของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ที่ทรงให้ความสำคัญกับการพัฒนา "คน" ก่อนสิ่งอื่นใด เพราะคนที่มีคุณภาพจะเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน คำว่า "Primary" ในที่นี้มีความหมายสองนัย นัยแรกคือ "ระดับปฐมวัย/ประถมศึกษา" ซึ่งเป็นระดับการศึกษาที่โรงเรียนรับผิดชอบ นัยที่สองคือ "ความเป็นลำดับแรก/รากฐาน" สอดคล้องกับแนวคิดว่าการพัฒนาคุณภาพที่แท้จริงต้องเริ่มจากรากฐาน นั่นคือช่วงปฐมวัยซึ่งเป็นช่วงที่สมองและบุคลิกภาพของมนุษย์พัฒนาได้มากที่สุด

สิ่งที่ปรากฏในโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ มิตี P ปรากฏชัดเจนผ่าน ๔ ประการ ดังนี้

ประการแรก โรงเรียนจัดโครงการและกิจกรรมมีคุณค่าน้อย ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการบูรณาการทักษะ AL (Active Learning) ที่มุ่งเน้นการลงมือปฏิบัติจริง ส่งผลให้ผลการประเมินมาตรฐานที่ ๓ การจัดการเรียนการสอน/การจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับดีเลิศ ตามรายงาน SAR ปีการศึกษา ๒๕๖๘

ประการที่สอง การนำอัตลักษณ์วิถีมั่งคั่งดอยปุยมาบูรณาการในกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการจัดประสบการณ์ผ่านนวัตกรรม "หนูมั่งคั่งเป็น" ทำให้ความเป็นเลิศด้านการศึกษาของโรงเรียนนี้มีอัตลักษณ์เฉพาะที่แตกต่างจากโรงเรียนอื่น สะท้อนวิสัยทัศน์ "งามวิถีมั่ง ค้ำแรงความเป็นไทย"

ประการที่สาม โรงเรียนส่งเสริมให้คณะครูทุกคนพัฒนาตนเองผ่าน PLC การอบรม และการสร้างนวัตกรรมการสอน สอดคล้องกับกลยุทธ์ที่ ๕ ของวิสัยทัศน์ ที่มุ่งพัฒนาครูสู่ความเป็นมืออาชีพยุคดิจิทัล

ประการที่สี่ มิติ P กำหนดให้ต้องมีหลักฐานเชิงประจักษ์ของความเป็นเลิศ โดยใช้ผลการประเมิน IQA/SAR และตัวชี้วัดพัฒนาการเด็ก/ด้านผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นฐานในการพัฒนาที่มุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ที่วัดได้

ความสัมพันธ์กับ TDPSS Model มิติ P เป็นเป้าหมายที่ D-ร่วมทำ และ P-ร่วมนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ของ TDPSS Model มุ่งขับเคลื่อนให้บรรลุ โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมมั่ง Guide Model ทำหน้าที่เป็นกลยุทธ์สนับสนุนให้มิติ P-Primary Excellence เกิดขึ้นจริง

มิติที่ ๓ การพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (L - Lifelong & Continuous Development) หมายถึง การขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและไม่หยุดนิ่ง ทั้งในส่วนของผู้เรียน ครู และสถานศึกษา ผ่านวงจรคุณภาพ PDCA การสร้างนวัตกรรม การวิจัยในชั้นเรียน และวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้เกิดการต่อยอด ปรับปรุง และยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยอย่างยั่งยืน

รากฐานทางแนวคิด มิติดีนี้มีรากฐานมาจากหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชา ที่เน้นการพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ต่อเนื่อง และยั่งยืน ดังพระราชดำรัสของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ว่า "การพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น ต้องเริ่มจากการพัฒนาคน เพราะคนเป็นทั้งจุดเริ่มต้นและจุดหมายของการพัฒนา" และสอดคล้องกับแนวคิด Lifelong Learning ขององค์การยูเนสโก ที่มุ่งเน้นให้การเรียนรู้เกิดขึ้นตลอดชีวิต ไม่จำกัดอยู่ในห้องเรียนหรือช่วงวัยใดวัยหนึ่ง ซึ่งเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งกับบริบทของชุมชนมั่งคั่งดอยปุยที่มีภูมิปัญญาและวิถีชีวิตที่สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น

สิ่งที่ปรากฏในโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ มิติ L ปรากฏชัดเจนผ่าน ๓ ระดับ ดังนี้

ระดับผู้เรียน เด็ก/ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะพื้นฐานที่ใช้ได้ตลอดชีวิต ทั้งทักษะการคิดเชิงเหตุผลจากนวัตกรรม "หนูมั่งคั่งเป็น" และทักษะวิถีชีวิตจากภูมิปัญญามั่งคั่งดอยปุย สร้างรากฐานการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงจากปฐมวัยสู่ระดับประถมศึกษาและการดำรงชีวิต

ระดับครูและบุคลากร มีระบบ PLC การนิเทศแบบกัลยาณมิตร การวิจัยในชั้นเรียน และการพัฒนาวิทยฐานะ (PA) ที่เป็นกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่องของครู สอดคล้องกับกลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาสู่ครูมืออาชีพยุคดิจิทัล

ระดับสถานศึกษา โรงเรียนใช้วงจรคุณภาพ PDCA ในการบริหาร ซึ่งเป็นกระบวนการปรับปรุงต่อเนื่องที่ไม่มีวันสิ้นสุด ประกอบกับระบบประกันคุณภาพภายใน (IQA/SAR) ที่ดำเนินการเป็นประจำทุกปี ทำให้โรงเรียนพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ความสัมพันธ์กับ TDPSS Model มิติ L สะท้อนผ่านขั้นตอน S-S ของ TDPSS Model ทั้งสองขั้น คือ S-ร่วมเร่งรัดการนิเทศติดตาม (ซึ่งทำให้เกิดการปรับปรุงต่อเนื่อง) และ S-ร่วมสรุปรายงานผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์และต่อยอดในรอบถัดไป) ทำให้ TDPSS Model เป็นวงจรที่ไม่มีวันสิ้นสุด สอดคล้องกับมิติ L-Lifelong อย่างแท้จริง

ความสัมพันธ์เชิงระบบของ J-P-L MODEL ทั้ง ๓ มิติไม่ได้ทำงานแยกจากกัน แต่มีความสัมพันธ์เชิงระบบที่เชื่อมโยงและเสริมกัน ดังนี้

J เป็นกลไกความร่วมมือของทุกภาคส่วนเป็นเครื่องยนต์ที่ขับเคลื่อนการพัฒนา ถ้าไม่มี J ทั้ง P และ L เกิดขึ้นได้ยากหรือไม่ยั่งยืน เพราะการพัฒนาในชุมชนพหุวัฒนธรรมบนพื้นที่สูงต้องอาศัยพลังจากทุกฝ่ายร่วมกัน

P เป็นเป้าหมายความเป็นเลิศด้านการศึกษาปฐมวัยและขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ วิถีมี้งและมาตรฐานการศึกษาชาติ คือผลลัพธ์ (Outcome) ที่ต้องการให้เกิดขึ้น ทั้ง J และ L ต้องมุ่งสู่ P เสมอ

L เป็นวิธีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องผ่านวงจร PDCA บ่งบอกให้ทราบว่า J และ P จะไม่หยุดอยู่ที่ความสำเร็จเดิม แต่จะยกระดับขึ้นไปเรื่อย ๆ

ดังนั้น JPL Model จึงสามารถสรุปภาพรวมได้ว่าความร่วมมือกันทุกภาคส่วน (J) เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ (P) อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (L) บนฐานอัตลักษณ์วิถีมี้งและความเป็นไทย ตามแนวทางเจ้าพ่อหลวง ดังนี้

มิติ JPL	ความหมายหลัก	ขับเคลื่อนผ่าน TDPSS	สะท้อนในวิสัยทัศน์
J - Joint Collaboration	ความร่วมมือ ทุกภาคส่วน	T-ร่วมคิด, D-ร่วมทำ, S-S	"งามวิถีมี้ง ดำรงความเป็นไทย"
P - Primary Excellence	ความเป็นเลิศปฐมวัย	D-ร่วมทำ, P-น่านโยบายสู่การปฏิบัติ	"มีความรู้คู่คุณธรรม"
L - Lifelong Development	พัฒนาต่อเนื่อง ตลอดชีวิต	S-นิเทศ, S-สรุปแลกเปลี่ยน	"ใช้ชีวิตตามแนวทาง เจ้าพ่อหลวง"

๑๐. วิธีดำเนินการ

๑๐.๑ ขั้นตอนการดำเนินงาน

การดำเนินการพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมี้งเป็นฐาน “มัดคุเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS – Guide Model) ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ได้ใช้กระบวนการดำเนินงานวงจรคุณภาพ ของ Dr. Edwards W. Deming ตามขั้นตอน PDCA ดังนี้

๑) ศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลสภาพปัจจุบัน และบริบทของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ปีย้อนหลัง ๒ ปีการศึกษา
๒) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เช่น แนวคิดกระบวนการ ดำเนินงานวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

๓) ยกร่างรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมี้งเป็นฐาน “มัดคุเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS – Guide Model) ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑

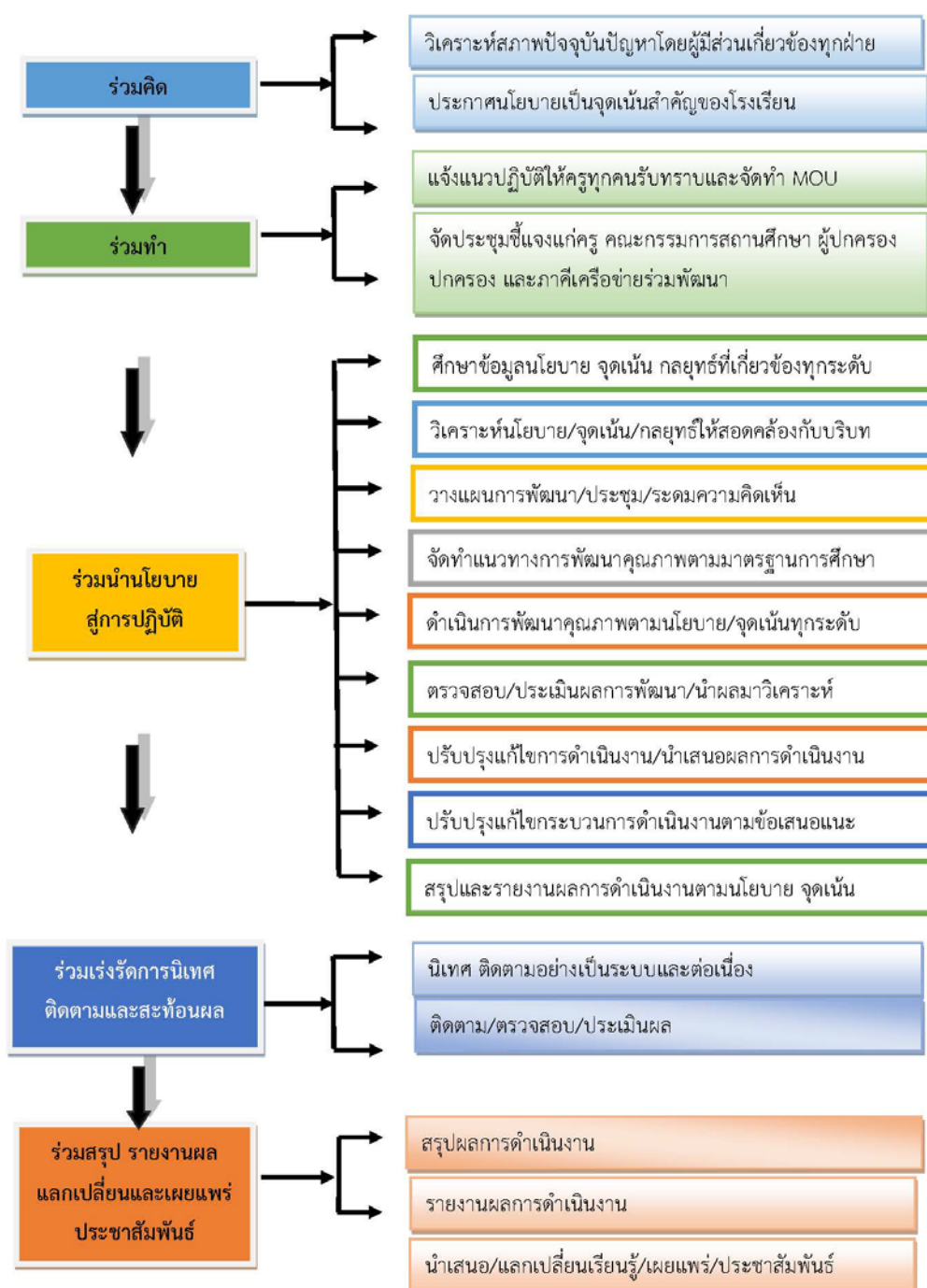
๔) นำร่างรูปแบบเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบและประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม TDPSS Model (๕ ร่วมพัฒนา) ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์

๕) นำรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มีคฤเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS – Guide Model) ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ไปทดลองใช้กับโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอเมือง ๑ จำนวน ๑ โรงเรียน คือ โรงเรียนศรีเนห์รู

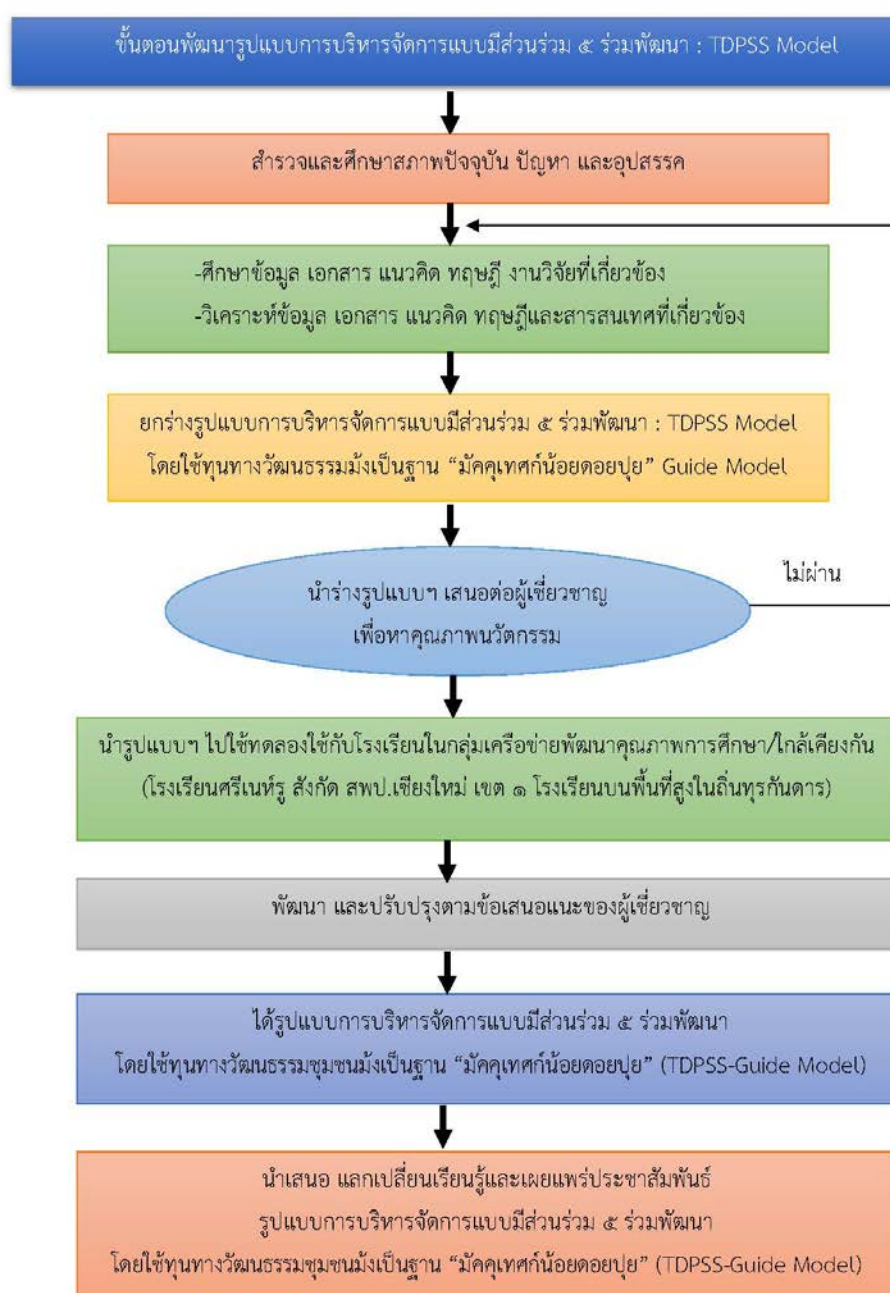
๖) พัฒนาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

๗) นำเสนอ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

แผนผังแสดงขั้นตอนการพัฒนาแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนา : TDPSS Model

แผนผังขั้นตอนการพัฒนาวัตกรรม เป็นลำดับ ๘ ขั้นตอน ตั้งแต่การสำรวจสภาพปัจจุบันจาก SAR และ วิสัยทัศน์ ไปจนถึงการยกร่างรูปแบบ TDPSS + ทูทางวัฒนธรรมมั่ง “มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย” Guide Model นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ (มีวงวนกลับหากไม่ผ่าน) “นำรูปแบบ TDPSS–Guide Model ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ จำนวน ๑๒๔ คน โดยจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับช่วงวัยและระดับชั้น จากนั้น นิเทศ ติดตาม ประเมินผล และสะท้อนผลผ่านกระบวนการ PLC เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนารูปแบบให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น” ปรับปรุงตามผลนิเทศ/PLC จนได้รูปแบบที่สมบูรณ์ และนำไปเผยแพร่ ดังนี้

แผนภาพที่ ๒ แผนผังแสดงขั้นตอนการดำเนินการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ TDPSS Model

๑๐.๒ กระบวนการหาคุณภาพนวัตกรรม

การพัฒนาแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS – Guide Model) ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ในครั้งนี้ ได้ดำเนินการศึกษาและจัดทำกระบวนการหาคุณภาพนวัตกรรม ดังนี้

ระยะที่ ๑ ศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS – Guide Model) ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑

๑.๑ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๕ คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อดำเนินการสัมภาษณ์ผ่านระบบออนไลน์แบบสื่อสารสองทาง (Two ways interaction)

๑.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมใช้แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS – Guide Model) ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structure Interview Form) ตามประเด็น ๕ ร่วมพัฒนา ได้แก่ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ร่วมเร่งรัดการนิเทศและสะท้อนผล ร่วมสรุป รายงานผล แลกเปลี่ยนและเผยแพร่

๑.๓ กระบวนการหาคุณภาพนวัตกรรม ผู้จัดทำได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS – Guide Model) ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ โดยจัดทำร่างแนวคำถามตามประเด็นที่กำหนด และจัดทำแบบสัมภาษณ์ เสนอผู้เชี่ยวชาญ ๓ คน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและภาษา ผลการวิเคราะห์ความตรงของเนื้อหาของประเด็นการสัมภาษณ์และแนวคำถาม พบว่า ได้ค่า IOC เท่ากับ ๑.๐ ทุกรายการแสดงว่าประเด็นการสัมภาษณ์และแนวคำถาม มีความตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นทดลองนำไปสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีเนห์รุ เพื่อทดสอบความเข้าใจ ปรับปรุงและจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์แล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

๑.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้สัมภาษณ์ติดต่อนัดหมายผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๓ ท่าน ล่วงหน้า ๑ สัปดาห์ แล้วดำเนินการสัมภาษณ์ตามลำดับประเด็น ๕ ร่วมพัฒนาตามแนวคำถามในแบบสัมภาษณ์

๑.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์ตีความข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็น ๕ ร่วมพัฒนา จากนั้นบรรยายและอธิบายแบบความเรียง

ระยะที่ ๒ ศึกษาแนวทางการพัฒนาแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม (๕ ร่วมพัฒนา)

การพัฒนานวัตกรรมในระยะนี้ เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม (๕ ร่วมพัฒนา) โรงเรียนบ้านทับเต๋อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๒ ได้แก่ ๑) ร่วมคิด ๒) ร่วมทำ ๓) ร่วมนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ๔) ร่วมเร่งรัดการนิเทศและสะท้อนผล ๕) ร่วมสรุป รายงานผล แลกเปลี่ยนและเผยแพร่ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stake Holder) ของโรงเรียนบ้านทับเต๋อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๒.๑ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาแนวทางการพัฒนาแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stake Holder) ของโรงเรียนบ้านทับเต๋อ ดังนี้

๑) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	จำนวน ๔ คน
๒) ผู้นำชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคีเครือข่าย	จำนวน ๗ คน
๓) ครูและบุคลากรทางการศึกษา	จำนวน ๘ คน
รวม	จำนวน ๑๙ คน

๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ใช้แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม (๕ ร่วมพัฒนา) ดังนี้

ร่วมคิด	Think Together (T)
ร่วมทำ	Do Together (D)
ร่วมนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	Policy & Practice Together (P)
เร่งรัดการนิเทศ ติดตามและสะท้อนผล	Supervision & Reflection (S)
ร่วมสรุป รายงานผล แลกเปลี่ยน และเผยแพร่	Summarize & Share (S)

๒.๓ กระบวนการหาคุณภาพนวัตกรรม จัดทำร่างรายการประเด็นการสนทนากลุ่ม (๕ ร่วมพัฒนา) และสร้างแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยเสนอผู้เชี่ยวชาญ ๕ คน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและภาษา ผลการวิเคราะห์ความตรงของเนื้อหา พบว่า ได้ค่า IOC เท่ากับ ๑.๐ ทุกประเด็น การสนทนากลุ่มมีความตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นปรับปรุงและจัดทำแบบบันทึกการสนทนากลุ่มฉบับสมบูรณ์แล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม (๕ ร่วมพัฒนา) โรงเรียนบ้านทับเต๋อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๒ ในครั้งนี้ ใช้วิธีการถอดเทปบันทึกและวิเคราะห์ตีความข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็น ๕ ร่วมพัฒนา ดังนี้

ร่วมคิด	Think Together (T)
ร่วมทำ	Do Together (D)
ร่วมนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	Policy & Practice Together (P)
เร่งรัดการนิเทศ ติดตามและสะท้อนผล	Supervision & Reflection (S)
ร่วมสรุป รายงานผล แลกเปลี่ยน และเผยแพร่	Summarize & Report (S)

จากนั้นบรรยายและอธิบายแบบความเรียง

ระยะที่ ๒ ศึกษาศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนา ได้แก่ ๑) ร่วมคิด ๒) ร่วมทำ ๓) ร่วมนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ๔) ร่วมเร่งรัดการนิเทศและสะท้อนผล ๕) ร่วมสรุป รายงานผล และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ดังนี้

๑) ร่วมคิด : Think Together (T) ได้นำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหา โดยร่วมกันคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ นโยบายและเป้าหมายของการจัดการศึกษาทั้งในระดับปฐมวัยและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมถึงมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านทับเต๋อที่ประกอบด้วย หลักสูตรสถานศึกษา การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์และการพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล รวมทั้งสิ่งสนับสนุนการจัดการศึกษาที่สนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน ได้แก่ นวัตกรรม/การวิจัยใน การบริการวิชาการ การสร้างเครือข่ายสังคมแห่งการเรียนรู้ และการประกันคุณภาพการศึกษา จากนั้น จึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพนักเรียนและบุคลากรของโรงเรียนร่วมกันภายใต้โครงการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก โดยมุ่งเน้น การจัดการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนดและ เน้นการส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามความสามารถที่พิเศษเหมาะสมกับ ความแตกต่างระหว่างบุคคล นอกจากนี้ยังได้ร่วมกันทบทวน ผลการจัดการเรียนการสอน

ของปีการศึกษาที่ผ่านมา จากข้อมูลเชิงประจักษ์ บริบท โอกาสวิกฤติ ปัญหา และอุปสรรค เมื่อพบว่าดีเหมาะสมอยู่แล้ว จึงต่อยอดและสานต่อ แต่หากพบว่ามีข้อบกพร่อง ก็มีการปรับปรุงแก้ไขหรือคิดใหม่ ทำใหม่ นอกจากนี้ยังร่วมกันแบ่งปันความคิดซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ นักเรียนอย่างสูงสุด และเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ พบว่า ประเด็น **ร่วมคิด : Think Together (T)** ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งรูปแบบดังกล่าว สอดคล้องกับศิริ เกศ เพ็ชรชา. (๒๕๖๕ : ๑๓) ได้ กล่าวว่า การที่บุคคลทุกฝ่ายได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน มีส่วนร่วม ในด้านแสดงความคิดเห็นและการตัดสินใจเพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒) ร่วมทำ : Do Together (D) ได้นำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหา โดยปรับปรุงและพัฒนา กระบวนการบริหารและการจัดการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบทีมงานคุณภาพ เพื่อมุ่งเน้นให้โรงเรียนบรรลุเป้าหมาย ครอบคลุมนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ พัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมนำสู่ การปฏิบัติได้ โดยใช้การมีส่วนร่วมเป็นสำคัญ มีการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่นและองค์กร/หน่วยงานอื่น โดยกำหนดเป็นหลัก ๕ ร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ร่วมเร่งรัด การนิเทศ ติดตามและสะท้อนผล ร่วมสรุป รายงานผล แลกเปลี่ยนและเผยแพร่ พบว่า ประเด็น **ร่วมทำ Do Together (D)** สามารถส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับสันติ บุญภิรมย์ ซึ่งได้กล่าวถึง การร่วมทำ ว่าต้องนำผลของการร่วมคิดที่ได้ตก ผลึกแล้วนำไปสู่การปฏิบัติในระยะเวลาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของครูแต่ละคนและความ แตกต่างที่ก่อประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ อ้างถึงในทับทิม แสงอินทร์. ๒๕๕๙ : (หน้า ๑๖)

๓) ร่วมนำนโยบายสู่การปฏิบัติ : Policy & Practice Together (P) ได้นำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหา โดยนำนโยบายทุกระดับที่โรงเรียนต้องดำเนินการมาวิเคราะห์ และสร้างแนวทางการปฏิบัติร่วมกันภายใต้ บริบทของโรงเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติใน โรงเรียนและดำเนินการบริหารจัดการและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนในด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของนโยบายที่กำหนดให้ประสบความสำเร็จ ในทุกด้าน พบว่า **ร่วมนำนโยบายสู่การปฏิบัติ : Policy & Practice Together (P)** ส่งผลให้เกิดคุณภาพการศึกษา อย่างแน่นอน ทั้งนี้เพราะ นโยบายเป็นเป้าหมายสำคัญที่สถานศึกษาต้องขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับภารกิจของ สถานศึกษา สอดคล้องกับคณิต ัญญะภูมิ ได้ศึกษาวิจัย พบว่า กระบวนการนำ นโยบายไปปฏิบัติในสถานศึกษาให้ บรรลุความสำเร็จประกอบด้วย ๗ องค์ประกอบ คือ ๑) กำหนดเป็นนโยบายและสร้างการยอมรับ ๒) จัดโครงสร้างงาน ๓) จัดทำแผนปฏิบัติการ ๔) การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน ๕) พัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นของครู ๖) กำกับติดตามและประเมินผล และ ๗) สร้างเครือข่ายสนับสนุนการปฏิบัติงาน อ้างถึงในเก็กนก เอื้อวงศ์. ๒๕๖๕ : (หน้า ๗๙)

๔) ร่วมเร่งรัดการนิเทศ ติดตามและสะท้อนผล : Supervision & Reflection (S) ได้นำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหา โดยแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม กำหนดปฏิทินการนิเทศร่วมกัน สร้างเครื่องนิเทศ ร่วมกัน และดำเนินการนิเทศร่วมกันในรูปแบบการนิเทศที่หลากหลาย แบบกัลยาณมิตร ช่วยให้เสริมสร้าง กระบวนการดูแลและติดตามการทำงานให้ดียิ่งขึ้น สามารถเห็นผลได้อย่างเป็นรูปธรรมโดยอาศัยกระบวนการ ปฏิบัติงานและดำเนินการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศเพื่อที่จะพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการจัดการ การศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง พบว่า ประเด็น **ร่วมเร่งรัดการนิเทศ ติดตามและสะท้อนผล : Supervision & Reflection (S)** เป็นการเร่งรัดการนิเทศที่มุ่งแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและจะสามารถยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านการปฏิบัติงานของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ สุทธนู ศรีไสย์ ๒๕๖๑ : (หน้า ๒๕) ได้กล่าวถึงการนิเทศมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูซึ่งเป็นผู้สอนหลักในระบบโรงเรียน สำหรับความหมายของการนิเทศตั้งแต่อดีตจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีจุดเน้นแตกต่างกันออกไป ในแต่ละยุคสมัย แต่อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงแต่ละยุคนั้นมีจุดมุ่งหมายที่ตรงกันก็คือ ต้องการปรับปรุงการเรียน การสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งในอดีตการนิเทศในรูปของบุคคลที่เป็นครูของครู ให้คำแนะนำหรือสาธิตวิธีสอนใหม่ๆ

รวมทั้งการสร้างหรือการใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับบทเรียนให้กับครูผู้สอน แต่ในปัจจุบันนี้ ได้มีขอบเขตและมีความหมายกว้างออกไปมาก จุดเน้นในปัจจุบันจะคำนึงถึงทุกองค์ประกอบทางการศึกษาที่จะทำให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพสูงขึ้น องค์ประกอบเหล่านี้ ได้แก่ การช่วยเหลือครูผู้สอนโดยตรงให้มีการปรับปรุงด้วยตนเองอยู่เสมอ อ้างถึงในอภิธานฯ กังสังข ๒๕๖๑ : (หน้า ๒๕) นอกจากนี้ ยังร่วมแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในชุมชนการเรียนรู้ (Professional learning community) อย่างกัลยาณมิตร รวมทั้งติดตาม ตรวจสอบ ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ เพื่อการพัฒนางานและการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศสู่ ระดับสากลด้วยกระบวนการพัฒนาวิชาชีพ โดยใช้แนวทางของ coaching และ mentoring มีการสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ร่วมกับการสร้างขวัญ กำลังใจ และการเสริมพลัง (Empowerment) แก่นักเรียนและบุคลากรทุกคน สอดคล้องกับ ทิพวรรณ เสนจินทร์นิตย์ ได้กล่าวถึง การร่วมกันสร้างโอกาสสร้างทุกสถานการณ์ให้เป็นโอกาส หรืออุปสรรค ดำเนินการใดๆ ก็ตามที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อผู้เรียน บุคลากร สถานศึกษาและชุมชน และการมุ่งผลสัมฤทธิ์ เพราะ ผลสัมฤทธิ์เป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการปฏิบัติงาน ที่ส่งผลต่อคุณของผู้เรียนและคุณภาพของการศึกษา รวมถึงการประเมินผล กิจกรรมตลอดจนร่วมกันปรับปรุงแก้ไข อ้างถึงใน ทับทิม แสงอินทร์. ๒๕๕๙ : (หน้า ๑๗)

๕) ร่วมสรุป รายงานผล แลกเปลี่ยนเผยแพร่ : Summarize & Report (S) ได้นำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหา โดยประชุมปรึกษาหารือผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อสรุปผลการดำเนินงาน นำเสนอความก้าวหน้าในการดำเนินงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งการพัฒนาดังกล่าว ได้ดำเนินการภายใต้ภาคีเครือข่ายความร่วมมือ (MOU) และพัฒนาช่องทางการรับฟังความคิดเห็นจากนักเรียน ครู ผู้ปกครอง การสะท้อนกลับ ปรับปรุง มุ่งให้เกิดการพัฒนา ทบทวนการดำเนินการจัดการเรียนรู้ และข้อเสนอแนะ ปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น การสะท้อนสิ่งที่ดำเนินการแล้วจากกระบวนการหรือแผนที่วางไว้ร่วมกัน โดยการนำไปเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้กับ ความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเชื่อถือได้ และความเป็นไปได้ว่ามีมากน้อยเพียงใด และมีความสัมพันธ์กันกับกระบวนการที่ได้ออกแบบไว้หรือไม่ อย่างไร เพื่อนำไปปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาต่อไปได้อย่างยั่งยืน จากนั้น ร่วมกันวิเคราะห์ผลและสรุปรายงานเพื่อปรับปรุงแผนการดำเนินงาน เพื่อนำมาพัฒนาคุณภาพของนักเรียนและคุณภาพของสถานศึกษาในรูปแบบรายงานผลสัมฤทธิ์ผลการดำเนินงาน รายงานต่อ หน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานการปฏิบัติงาน และพบว่า ประเด็น **ร่วมสรุป รายงานผล แลกเปลี่ยนเผยแพร่ : Summarize & Report (S)** ได้สอดคล้องกับวรินทร์ จินดาวงศ์. ๒๕๖๕. (หน้า ๑๑๓) ได้กล่าวถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่มีการรวมตัวกันเพื่อทำงานได้เรียนรู้จากกันและกัน และเป็นโอกาสที่ดีสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษามีแนวคิดใหม่ในการพัฒนาที่มั่นคง สม่าเสมอ การเสนอแนะระหว่างเพื่อนร่วมวิชาชีพเพื่อปรับกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยนำหลักสังคหวัตถ์ ๔ ประกอบด้วย ทาน ปิยวาจา อตถจริยา และสมานัตตตา เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจและเพิ่มพูนประสิทธิภาพให้บุคลากรมีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม และมีคุณภาพชีวิต และมีความสมดุลระหว่างชีวิตกับการปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อองค์กร ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเพิ่มประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

๑๑. ผลการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม

จากการนำรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนา เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มัดคุเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS-Guide Model) มาใช้ในการบริหาร โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ สามารถเชื่อมโยงการบริหารสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน ประชาชนชาวบ้าน และภาคีเครือข่าย เข้าสู่เป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยใช้บริบท วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และทุนทางวัฒนธรรมมั่งเป็นฐานการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ทั้งในระดับผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา สถานศึกษา ตลอดจนผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่าย ดังนี้

๑๑.๑ ผลที่เกิดขึ้นกับคุณภาพผู้เรียน

๑) ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตผ่านการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่น ความรับผิดชอบ และการปรับตัว ผ่านกิจกรรม “มัดคุเทศก์น้อยดอยปุย” โดยเชื่อมโยงการเรียนรู้ในสถานศึกษากับวิถีชีวิต ภูมิปัญญา วัฒนธรรม และแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ตามศักยภาพและระดับวัย

๒) ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารและสามารถปฏิบัติบทบาท “มัดคุเทศก์น้อยดอยปุย” ได้ตามศักยภาพ ผู้เรียนได้รับการฝึกทักษะด้านภาษา การสื่อสาร การนำเสนอ และการถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมม้ง โดยสถานศึกษามีข้อมูลการประเมินสมรรถนะมัดคุเทศก์น้อยในภาพรวม ร้อยละ ๘๕ สูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ร้อยละ ๘๐ และมีการประเมินรายบุคคลตามรูปрик ๔ สถานการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษา วัฒนธรรมม้ง ทักษะการคิด และการฝึกปฏิบัติจริง

๓) ผู้เรียนเกิดความกล้าแสดงออก ความมั่นใจ และเรียนรู้การแก้ปัญหาจากการปฏิบัติจริง การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมมัดคุเทศก์น้อยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด ตัดสินใจ สื่อสาร และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าตามสถานการณ์ ตลอดจนเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและสามารถพัฒนาตนเองจากประสบการณ์จริงอย่างต่อเนื่อง

๔) ผู้เรียนเห็นคุณค่าและเกิดความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์และทุนทางวัฒนธรรมม้ง ผู้เรียนได้เรียนรู้วิถีชีวิต ภูมิปัญญา ภาษา การแต่งกาย ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และองค์ความรู้ของชุมชนม้งจากแหล่งเรียนรู้และบุคคลในชุมชน ทำให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าของรากเหง้าทางวัฒนธรรม สามารถทำหน้าที่เป็นผู้เรียนรู้ ผู้สืบทอด และผู้ถ่ายทอดเรื่องราวของชุมชนสู่ผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

๕) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดทุนทางวัฒนธรรมสู่การเสริมสร้าง Soft Power ของชุมชน ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิต ภูมิปัญญา แหล่งท่องเที่ยว และอัตลักษณ์ม้งมาถ่ายทอดผ่านบทบาท “มัดคุเทศก์น้อยดอยปุย” ทำให้ทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนได้รับการนำมาใช้สร้างคุณค่าทางการเรียนรู้และเผยแพร่สู่ผู้มาเยือน อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการเสริมสร้าง Soft Power ของชุมชนอย่างสร้างสรรค์

๑๑.๒ ผลที่เกิดขึ้นกับครูและบุคลากรทางการศึกษา

๑) ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมอย่างเป็นระบบ ครูมีส่วนร่วมตามกระบวนการ TDPSS ตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมนำเสนอโยบายสู่การปฏิบัติ ร่วมเร่งรัดการนิเทศ ติดตามและสะท้อนผล ตลอดจนร่วมสรุป รายงานผล แลกเปลี่ยนและเผยแพร่ ส่งผลให้เกิดการแบ่งปันความรู้และประสบการณ์และมีเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นฐานเดิมที่ปรากฏในผลการดำเนินงานของโรงเรียน

๒) ครูสามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงหลักสูตรกับบริบทและทุนทางวัฒนธรรมม้ง ครูสามารถนำวิถีชีวิต ภูมิปัญญา วัฒนธรรม แหล่งเรียนรู้ และสถานการณ์จริงของชุมชนม้งดอยปุยมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การพัฒนาทักษะของผู้เรียนเชื่อมโยงกับบริบทและชีวิตจริงมากขึ้น

๓) ครูสามารถใช้ข้อมูลการประเมินผู้เรียนเพื่อออกแบบการพัฒนาได้ตรงตามความต้องการ ครูใช้ข้อมูลรายบุคคลจาก RUBRIC คัดค้าน้อยในการพิจารณาระดับความสามารถของผู้เรียน และนำข้อมูลมาออกแบบกิจกรรมเสริมหรือพัฒนาให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ซึ่งเป็นกระบวนการที่สถานศึกษาได้ดำเนินการจริง

๔) ครูเกิดการพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้ในการจัดการเรียนรู้ ครูมีนวัตกรรมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ สามารถนำผลงานและประสบการณ์ที่เกิดจากการปฏิบัติงานไปแลกเปลี่ยน เผยแพร่ และพัฒนาต่อยอดทางวิชาการได้อย่างเป็นรูปธรรม

๕) ครูเกิดการพัฒนาวิชาชีพผ่าน PLC การนิเทศและการสะท้อนผลอย่างต่อเนื่อง ครูมีส่วนร่วมในวงจร PDCA ตั้งแต่การวางแผน ปฏิบัติ ตรวจสอบ และปรับปรุง ผ่านเวที PLC ประจำเดือน สามารถติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานและนำผลกลับมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิดความเป็นเจ้าของงานและวัฒนธรรมการพัฒนาร่วมกัน

๑๑.๓ ผลที่เกิดขึ้นกับผู้บริหารสถานศึกษา

๑) ผู้บริหารมีรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ชัดเจนมากขึ้น ผู้บริหารสามารถใช้ TDPSS-Guide Model เป็นกลไกเชื่อมโยงนโยบาย จุดเน้น และบริบทของสถานศึกษาสู่การปฏิบัติ สามารถส่งเสริม สนับสนุน อำนาจความสะดวก และประสานความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

๒) ผู้บริหารมีภาวะผู้นำทางวิชาการและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารกำกับ ดูแล และนิเทศการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ สามารถนำผลจากการนิเทศและการสะท้อนผลมาใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และพัฒนากระบวนการบริหารคุณภาพที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วม

๓) ผู้บริหารสามารถสร้างและบริหารเครือข่ายความร่วมมือได้อย่างเป็นรูปธรรม ผู้บริหารสามารถประสานผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาให้เข้ามามีส่วนร่วมตามบทบาทและศักยภาพ ทำให้ทรัพยากรและทุนของชุมชนถูกนำมาใช้สนับสนุนการพัฒนาผู้เรียน

๔) ผู้บริหารส่งเสริม PLC ให้เป็นกลไกในการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดปฏิทิน PLC ประจำเดือนไว้ในแผนปฏิบัติการ จัดสรรเวลาให้ครูในฐานการเรียนรู้ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเชื่อมโยง PLC ภายในกับบุคลากรและเครือข่ายภายนอก

๕) ผู้บริหารใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการสื่อสาร รายงานผล และสร้างการรับรู้ต่อผู้เกี่ยวข้อง มีการรายงานความก้าวหน้าต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สื่อสารผลกับผู้ปกครองและชุมชน และรายงานต่อหน่วยงานต้นสังกัดผ่าน SAR และการนิเทศ รวมทั้งเผยแพร่ผลสู่สาธารณะและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

๑๑.๔ ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา

๑) สถานศึกษามีรูปแบบการบริหารและพัฒนาคุณภาพที่ชัดเจน เป็นระบบ และตรวจสอบได้ สถานศึกษามี TDPSS-Guide Model เป็นกลไกในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ผ่านการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมนิเทศ ติดตามและสะท้อนผล ตลอดจนร่วมสรุปและรายงานผล ทำให้การดำเนินงานเชื่อมโยงระหว่างการบริหาร การจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยมีการประชุมสรุปและสะท้อนผลการดำเนินงานเป็นระยะ

๒) สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือที่สนับสนุนการพัฒนามัคคุเทศก์น้อยอย่างเป็นรูปธรรม โรงเรียนได้รับความร่วมมือและมีการจัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU) กับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ธนาคารออมสินภาค ๘ หน่วย

พัฒนาสังคมและชุมชน ธนาคารอมสินสาขาเชียงดาว โรงเรียนยุวทูตศึกษาพัฒนาราชพฤกษ์ ตลอดจนผู้นำชุมชน ตำบลสุเทพ เพื่อร่วมพัฒนาทักษะ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานสำหรับการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวและวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่ชาวต่างชาติ

๓) สถานศึกษามีข้อมูลสารสนเทศและระบบประเมินผลที่สะท้อนผลสำเร็จของนวัตกรรม สถานศึกษามีข้อมูลการประเมินสมรรถนะมีคุณลักษณะที่น้อยในภาพรวม ร้อยละ ๘๕ สูงกว่าค่าเป้าหมายร้อยละ ๘๐ มีข้อมูลผลสัมฤทธิ์ก่อน-หลัง ข้อมูลสรุปรายบุคคล ๔ ฐานการเรียนรู้ ตลอดจนภาระงาน ชิ้นงาน รายงานโครงการ และ SAR เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์และพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

๔) สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนและข้อเสนอแนะทางวิชาการจากผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนได้รับการนิเทศและข้อเสนอแนะจาก ศึกษาธิการ สพ.ย.เชียงใหม่ เขต ๑ ศึกษาธิการสำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่ ประชาชนและภูมิปัญญาชาวบ้านม้งดอยปุย และอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ส่งผลให้กระบวนการ PLC มีความเข้มแข็งทั้งในด้านวิชาการและความสอดคล้องกับบริบทพื้นที่เฉพาะ

๕) สถานศึกษาสามารถนำทุนทางวัฒนธรรมและบริบทพื้นที่มาเป็นฐานในการจัดการศึกษา โรงเรียนสามารถเชื่อมโยงชุมชน ประชาชนท้องถิ่น ภูมิปัญญา ม้ง แหล่งเรียนรู้ และบริบทการท่องเที่ยวของดอยปุยเข้ากับการพัฒนาผู้เรียน ทำให้พื้นที่และวัฒนธรรมของชุมชนกลายเป็นทรัพยากรทางการศึกษาที่สนับสนุนการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

๑๑.๕ ผลที่เกิดขึ้นกับผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่าย

๑) ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้นำองค์กร และหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เกิดความสัมพันธ์ ความสามัคคี ความภาคภูมิใจ และความรู้สึกเป็นเจ้าของสถานศึกษาร่วมกัน ซึ่งเป็นผลที่ปรากฏอยู่ในรายงานเดิม

๒) ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นและความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน ผลการดำเนินงานพบว่า ผู้ปกครองร้อยละ ๙๐ มีความพึงพอใจที่ได้รับโอกาสในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา และมีความเชื่อมั่นต่อคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษามากขึ้น

๓) ชุมชนและภาคีเครือข่ายสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการพัฒนาผู้เรียน ชุมชนและผู้นำชุมชนให้การสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งทุนทรัพย์ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งของ และรางวัล เพื่อสนับสนุนกิจกรรมและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

๔) ประชาชนและภูมิปัญญาชุมชนมีบทบาทในการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ผู้เรียน ชุมชนไม่ได้ทำหน้าที่เพียงสนับสนุนทรัพยากร แต่มีบทบาทเป็นแหล่งเรียนรู้และร่วมถ่ายทอดภูมิปัญญา อัตลักษณ์ และวัฒนธรรมม้ง ทำให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างการจัดการศึกษาในโรงเรียนกับองค์ความรู้ของชุมชน

๕) เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการสืบสานและถ่ายทอดทุนทางวัฒนธรรมม้ง ผู้ปกครอง ชุมชน ประชาชนท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายร่วมสนับสนุนกิจกรรม “มีคุณลักษณะที่น้อยดอยปุย” ทำให้ผู้เรียนมีพื้นที่ในการเรียนรู้และถ่ายทอดเรื่องราวของชุมชน เป็นการเชื่อมโยงการศึกษาเข้ากับการสืบสานทุนทางวัฒนธรรมและการเสริมสร้าง Soft Power ของชุมชน

๑๒. การเผยแพร่นวัตกรรม

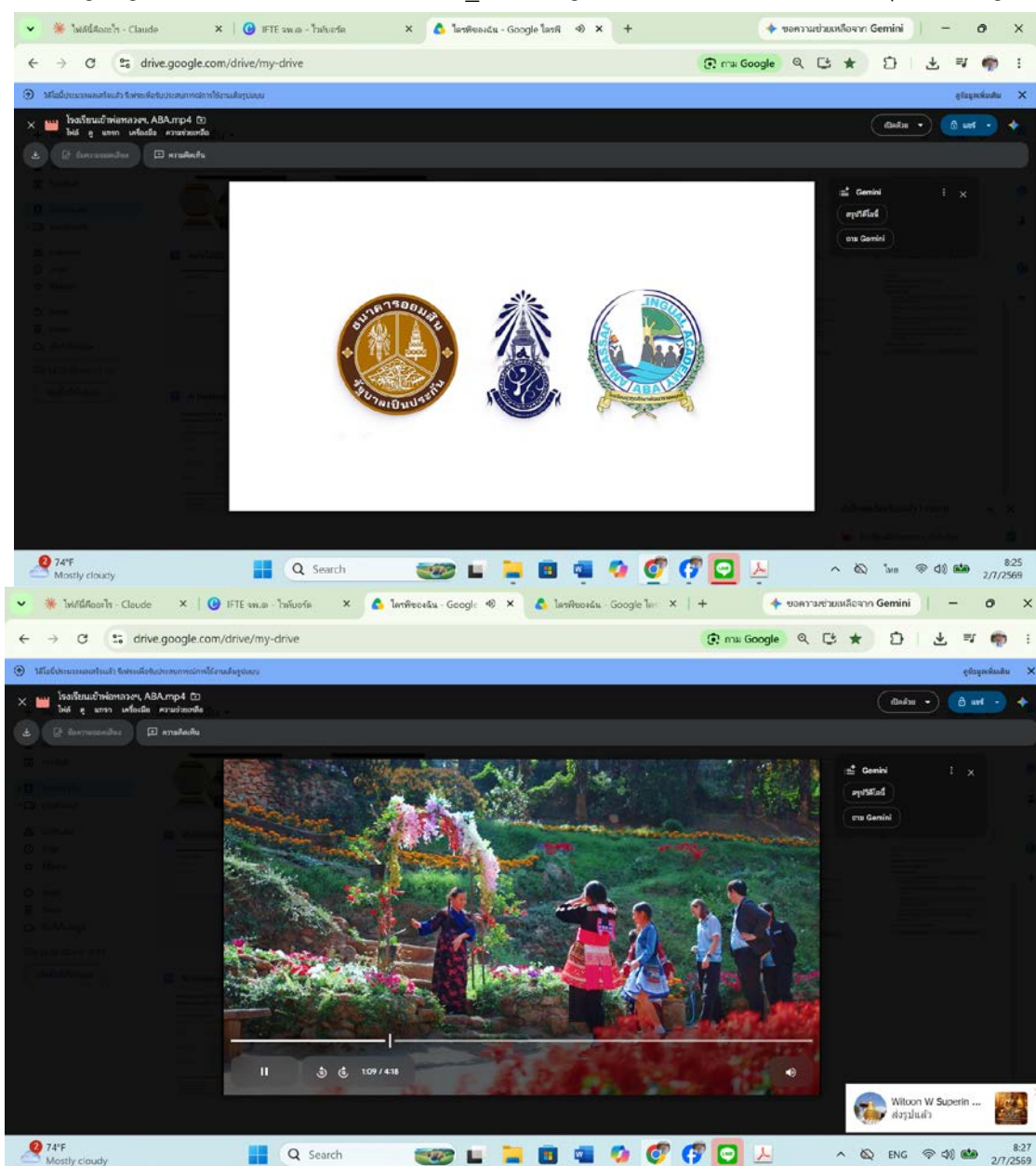
๑. การเผยแพร่และการนำผลงานไปใช้ภายในโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ รูปแบบ TDPSS Model และกลยุทธ์หนุน-เสริม-เติม-พลัง ได้ถูกนำมาใช้เป็นกระบวนการหลักในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยการดำเนินงานภายในโรงเรียนเป็นไปตามขั้นตอนของกระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนา

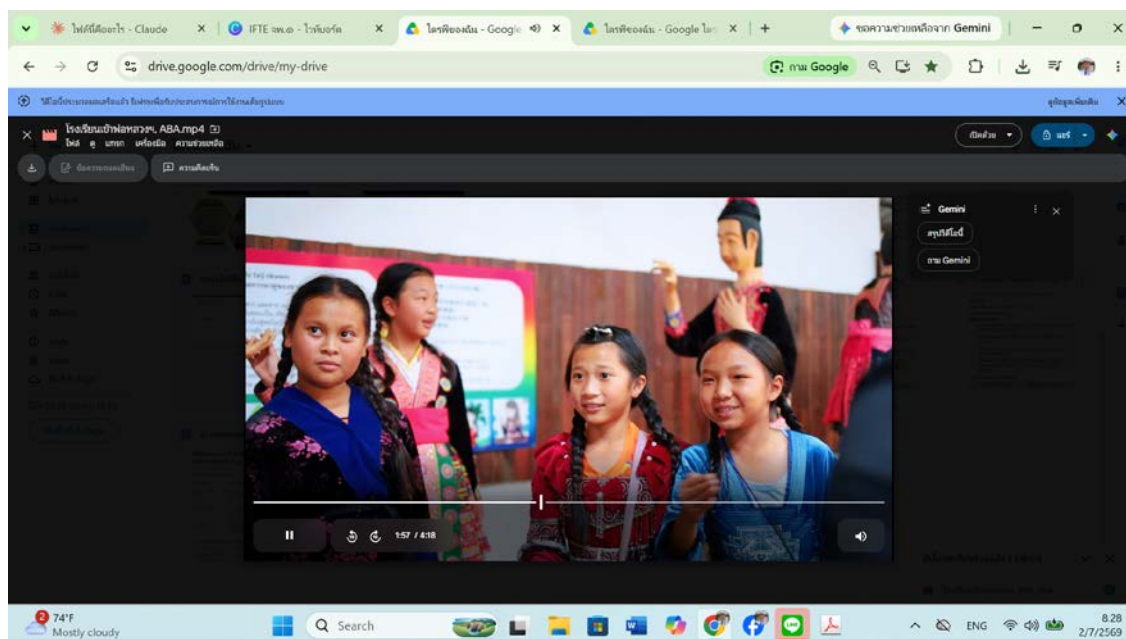
๒. การเผยแพร่และนำไปใช้ในสถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่น

๒.๑ การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสถานศึกษา/หน่วยงานภายนอก โรงเรียนจัดเวทีนำเสนอผลงาน "Best Practice" เมื่อมีการประชุมผู้ปกครอง เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความสำเร็จ และบทเรียนที่ได้รับกับโรงเรียนเครือข่ายพื้นที่สูง ได้แก่ โรงเรียนศรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ และการบันทึกข้อตกลง MOU และผลการดำเนินการพัฒนา ตามลิงค์นี้

<https://drive.google.com/drive/my-drive>

https://drive.google.com/file/d/๑JARlxXXVbb_๔๓X๓cgMHRxj๖GKBT๔GZf/view?usp=sharing

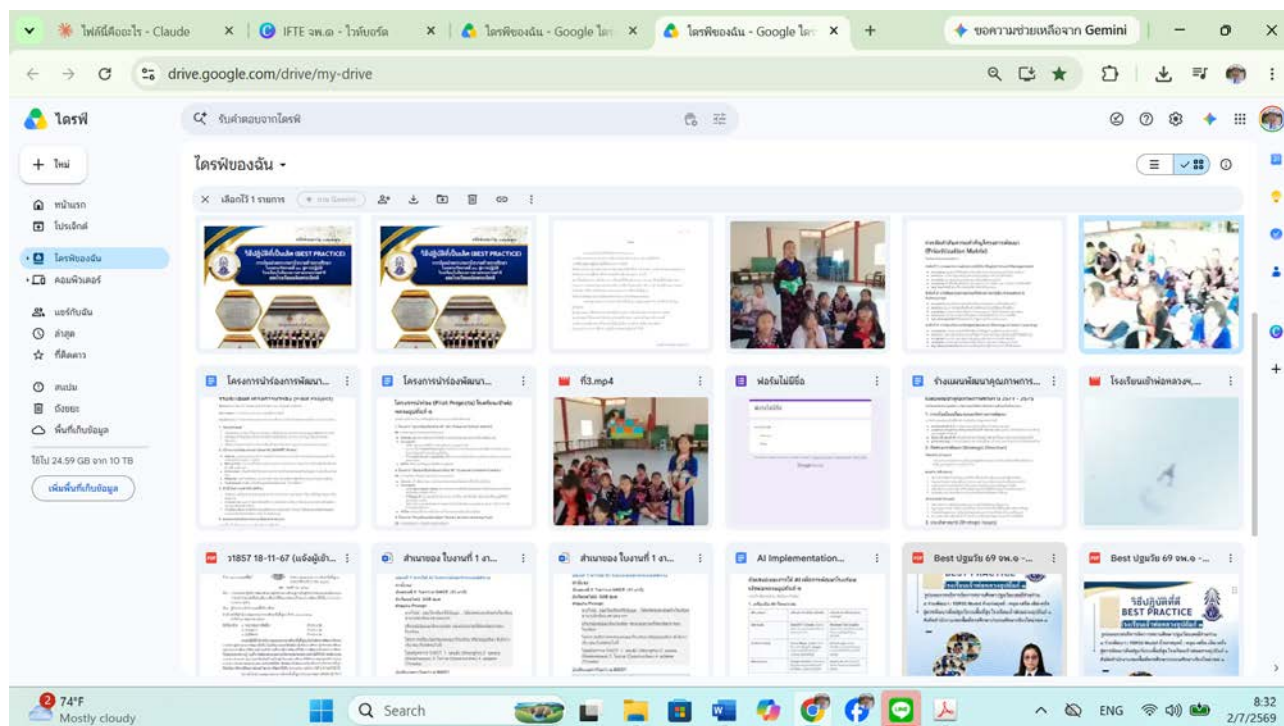

https://drive.google.com/file/d/๑Ody๑D_OA๕C๙๙Bal๘Wrpo๖tgca๖f๗kz/view?usp=sharing

<https://drive.google.com/file/d/๑pwOtsZOPfCCxZHejygs๖๔bOWRwSAiMU/view?usp=sharing>

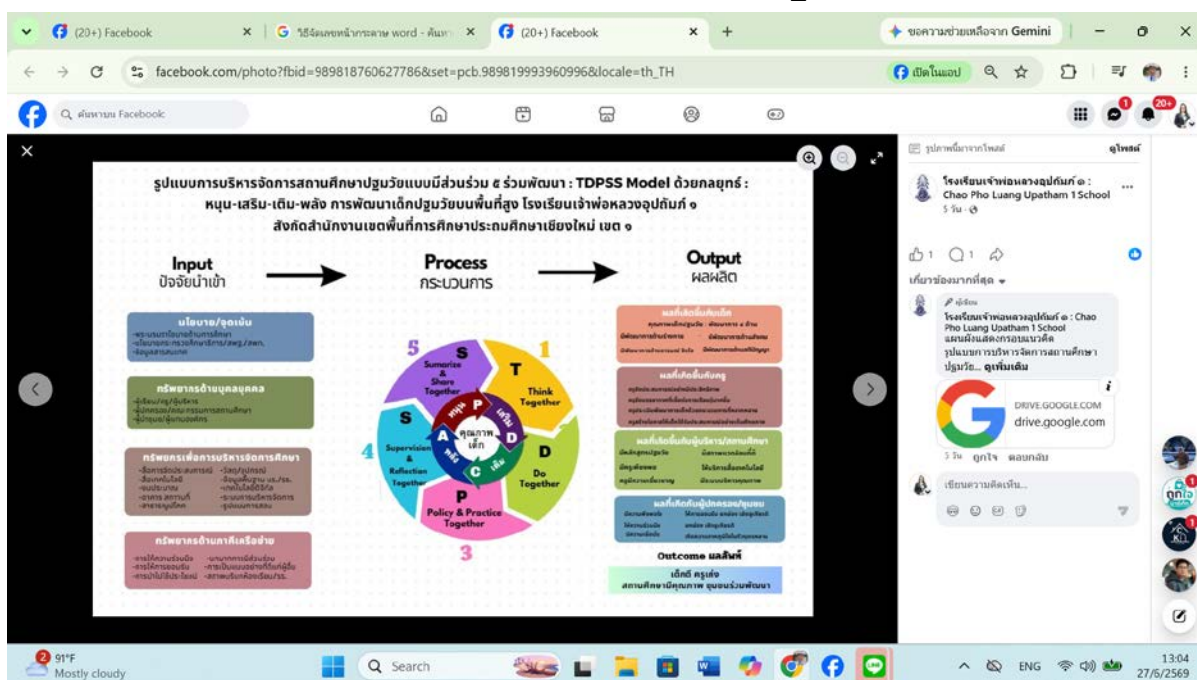
https://drive.google.com/file/d/๑Mhpv-๔jf_poYdAodYtfvU๘Z๙G๕R๗๗IX/view?usp=sharing

๒.๒ สถานศึกษาที่ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้เผยแพร่แกสถานศึกษาเครือข่ายพื้นที่สูงอย่างหลากหลายช่องทาง ได้แก่ ช่องทางการเผยแพร่สู่สาธารณะ เพื่อให้ผู้สนใจได้ศึกษาเรียนรู้และนำไปประยุกต์ใช้ โรงเรียนได้จัดทำเอกสาร "Best Practice" และคลิปวิดีโอเผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ ดังนี้

๒.๒.๑ เว็บไซต์ Facebook และเว็บไซต์ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑

https://www.facebook.com/photo?fbid=๙๘๙๘๑๘๗๖๐๖๒๗๗๘๖&set=pcb.๙๘๙๘๑๘๙๘๗๖๐๖๙๘๖&locale=th_TH

๒.๒.๒ เว็บไซต์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑

<https://sites.google.com/chiangmaiarea๑.go.th/chaopholuang๑school/Home>

<https://www.cplcm๑.ac.th/Home>

๒.๒.๔ การเผยแพร่ใน Line Group ผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑๒ โรง

ผู้บริหารสถานศึกษา สพป.เข... (125)

อ่านแล้ว 103
17.01 น.

บันทึก | บันทึกเป็น... | แชร์ | ส่งไปยัง Keep

Boss JP & JM (21)

https://drive.google.com/drive/folders/1ppGYEVyqemJqhp_FHt24LbrAm3wJjNli?usp=...

"แผนผังแสดงกรอบแนวคิดTDPSS
- ทนุเสริม Best ปรุ้มวัย"

เรียนร้อยครบ 3 ช่องทาง

(1)

https://www.facebook.com/photo?fbid=989818760627786&set=pcb.989819993960996&locale=th_TH

(2)

<https://sites.google.com/chiangmaiarea1.go.th/chaopholuang1school/Home>

<https://www.cplcm1.ac.th/Home>

(3) กลุ่ม PR ของเขตพื้นที่

พิมพ์ข้อความ

บรรณานุกรม

- เก็จกนก เอื้อวงศ์. (๒๕๖๕). การนำนโยบายของผู้บริหารสถานศึกษา : สมรรถนะและแนวทางการพัฒนา. วารสารครุศาสตร์สาร.๗๗
- เก็จกนก เอื้อวงศ์. (๒๕๖๕). คู่มือการคัดเลือกโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๖๐).หลักสูตรปฐมวัย ๒๕๖๐.สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- เก็จกนก เอื้อวงศ์. (๒๕๖๕). การนำนโยบายของผู้บริหารสถานศึกษา : สมรรถนะและแนวทางการพัฒนา. วารสารครุศาสตร์สาร.๑๖(๑).๗๗-๙๒.
- ปาริชาติ สุนทร. (๒๕๖๐). การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔. สาขาการจัดการการศึกษา วิทยาครุสตร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- พลอยไพลิน นิลกรรม. แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก [Active Learning] โครงการการนิเทศการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้กระบวนการชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง. กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕.
- ทับทิม แสงอินทร์. (๒๕๕๙). การบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี.สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรินทร์ จินดาวงศ์. (๒๕๖๕). ชุมชนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ :แนวคิดและการประยุกต์หลักพุทธธรรม. โรงเรียนบ้านตะเคียนราม
- ศิริเกศ เพ็ชรชา. (๒๕๖๓). การบริหารแบบมีส่วนร่วมส่งผลงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต ๑. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- อภิสร่า กังสังข์. (๒๕๖๑). บทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ภาคผนวก ก สำเนาเอกสารพิธีลงนาม “มัคคุเทศก์น้อยดอยปุย”

โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑

กำหนดการ

พิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือเพื่อการจัดการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ
โครงการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้กับมัคคุเทศก์น้อยบนดอยปุย

ระหว่าง

ธนาคารออมสินภาค 8, โรงเรียนยุวทูตศึกษาพัฒนาราชพฤกษ์ และโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ 1
วันพุธ ที่ 4 ธันวาคม 2567

สถานที่ บ้านดอยปุย หมู่ 11 ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

08.30 – 09.00 น.	ผู้เข้าร่วมทุกท่านเดินทางมาถึงสถานที่จัดกิจกรรม
09.00 – 09.10 น.	ชมการแสดงเต้นประกอบเพลง “วิถีชนเผ่าม้ง”
09.10 – 09.30 น.	พิธีเปิดโครงการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้กับมัคคุเทศก์น้อยบนดอยปุย • คุณเมธพันธ์ ภูษกฤษดาภา ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 11 บ้านดอยปุย กล่าวทักทายผู้เข้าร่วมกิจกรรม • คุณนคร สุวรรณภาศ ผู้ช่วยผู้อำนวยการธนาคารออมสินภาค 8 พัฒนาสังคมและชุมชน กล่าวรายงานความเป็นมาของโครงการ • คุณสุเชษฐ์ คำฟู ผู้อำนวยการธนาคารออมสินภาค 8 กล่าวเปิดโครงการ • คุณพรเทพ พิสุทธิวาณิชย์ ผู้จัดการโรงเรียนยุวทูตศึกษาพัฒนาราชพฤกษ์ กล่าวถึงความร่วมมือในโครงการฯ • ดร.โรจนไชยส์ สมจันทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ 1 กล่าวขอบคุณการสนับสนุนโครงการฯ
09.30 – 10.00 น.	พิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่าง คุณสุเชษฐ์ คำฟู : ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน 8 คุณพรเทพ พิสุทธิวาณิชย์ : ผู้จัดการโรงเรียนยุวทูตศึกษาพัฒนาราชพฤกษ์ ดร.โรจนไชยส์ สมจันทร์ : ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ 1
10.00 – 10.30 น.	พิธีมอบวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือในการป้องกันไฟป่าดอยปุย ให้กับ คุณเมธพันธ์ ภูษกฤษดาภา ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 11 บ้านดอยปุย
10.30 – 10.40 น.	กิจกรรม CSR มอบผ้าห่มให้กับบ้านดอยปุย จำนวน 50 ผืน
10.40 น.	เสร็จกิจกรรม เดินทางกลับบ้านโดยสวัสดิภาพ

การแต่งกาย : ผู้บริหาร เสื้อโปโลชมพู (รุ่นล่าสุด) กางเกงสีดำ และเสื้อคลุมพื้นเมืองปี 2567

พนักงานและลูกจ้าง เสื้อโปโลชมพู (รุ่นล่าสุด) กางเกงสีดำ

หมายเหตุ : กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือเพื่อการจัดการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ

ระหว่าง

ธนาคารออมสินภาค ๘

โรงเรียนยุวศตศึกษาพัฒนาราชพฤกษ์

โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑

บันทึกข้อตกลงนี้ทำขึ้นระหว่าง

ธนาคารออมสินภาค ๘ โดย นายสุเชษฐ์ คำฟู ตำแหน่ง ผู้อำนวยการธนาคารออมสินภาค ๘ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๖๘/๑ ถนนช้างคลาน ตำบลช้างคลาน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๑๐๐ เป็นฝ่ายที่หนึ่ง

โรงเรียนยุวศตศึกษาพัฒนาราชพฤกษ์ โดย นางสาวทอง พรหมบุญ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนยุวศตศึกษาพัฒนาราชพฤกษ์ ตั้งอยู่เลขที่ 133 หมู่ที่ ๒ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๑๐๐ เป็นฝ่ายที่สอง

โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ โดยมี ดร.โรจนไชยค์ สมจันทร์ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ๑๑ บ้านดอยปุย ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐ เป็นฝ่ายที่สาม

ทั้งสามฝ่ายได้ทำบันทึกข้อตกลงร่วมมือทางวิชาการโดยการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและส่งเสริมอาชีพ ในโครงการกิจกรรมเสริมความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้กับมัคคุเทศก์น้อยบนดอยปุย

ข้อ ๑ วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานให้กับมัคคุเทศก์น้อยในการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวและวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่ชาวต่างชาติ

๑.๒ เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์น้อยในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ข้อ ๒ สถานที่ดำเนินการ

โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑

ข้อ ๓ ขอบเขตการดำเนินงานตามข้อตกลง

พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ที่เข้าร่วมโครงการมัคคุเทศก์น้อย มีการพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวดอยปุย อีกทั้งยังมีความมั่นใจในการสื่อสารการนำเที่ยวเบื้องต้น แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ

ข้อ ๔ หน้าที่และความรับผิดชอบ

๔.๑ ความรับผิดชอบของธนาคารออมสิน

๔.๑.๑ ธนาคารออมสินตกลงพิจารณาให้การสนับสนุนงบประมาณค่าใช้จ่ายให้แก่โรงเรียน ยุวทูตศึกษาพัฒนาราชพฤกษ์ ในการจัดทำหลักสูตรการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น และเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุคลากรในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นไปตามดุลพินิจของธนาคารที่จะพิจารณาให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

๔.๑.๒ ธนาคารออมสินตกลงให้ความรู้ทางการเงิน ให้แก่นักเรียนรวมถึงบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้

๔.๑.๓ ธนาคารตกลงควบคุมและติดตามการดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้ให้มีผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

๔.๑.๔ ธนาคารตกลงให้ความร่วมมือในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้ผ่านช่องทางสื่อสารต่างๆ ของธนาคาร

๔.๒ ความรับผิดชอบของโรงเรียนยุวทูตศึกษาพัฒนาราชพฤกษ์

๔.๒.๑ จัดทำหลักสูตรการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น

๔.๒.๒ จัดผู้สอนและบุคลากรสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และติดตามผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

๔.๓ ความรับผิดชอบของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์

๔.๓.๑ จัดเตรียมครูและบุคลากรทางการศึกษาในการร่วมจัดการเรียนรู้มัธยมศึกษาตอนต้น

๔.๓.๒ อำนวยความสะดวกและจัดเตรียมสถานที่ในการจัดการเรียนรู้

๔.๓.๓ จัดเตรียมผู้เรียนกลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้น

๔.๓.๔ กำหนดคุณลักษณะที่ดีของมัธยมศึกษาตอนต้น

๔.๓.๕ จัดกิจกรรมเน้นย้ำสำนวนมัธยมศึกษาตอนต้นภาษาอังกฤษเน้นการสื่อสารภายในโรงเรียน

๔.๓.๖ สร้างความตระหนักและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและความเป็นมาังดอยปู่

ข้อ ๕ ระยะเวลาความร่วมมือ

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้มีผลนับตั้งแต่ทั้งสามฝ่ายได้ลงชื่อในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้เป็นต้นไปมีผลบังคับใช้ เป็นระยะเวลา ๑ ปีการศึกษา

ข้อ ๖ การเปลี่ยนแปลงและการยกเลิกข้อตกลง

หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีความประสงค์จะแก้ไขรายละเอียดในบันทึกข้อตกลงให้แจ้งอีกฝ่ายหนึ่งทราบและเมื่อทั้งสามฝ่ายพิจารณาตกลงเห็นชอบร่วมกันในการแก้ไข ให้จัดทำเป็นบันทึกความร่วมมือเพิ่มเติมเป็นลายลักษณ์อักษรและให้มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่ทั้งสามฝ่ายได้ลงชื่อในบันทึกความร่วมมือเพิ่มเติมเท่านั้น หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสามฝ่ายมีความประสงค์จะยกเลิกบันทึกข้อตกลงให้แจ้งอีกฝ่ายหนึ่งทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน (สามสิบวัน)

ข้อ ๗ การลงนามบันทึกข้อตกลง

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็นสามฉบับ โดยมีข้อความถูกต้องตรงกันทั้งสามฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความโดยละเอียดตลอดแล้วจึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญร่วมกันต่อหน้าพยานและต่างยึดถือไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

บันทึกลงนาม ณ วันที่ ๔ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ณ โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑

ลงชื่อ.....

(นายสุเชษฐ์ คำฟู)

ผู้อำนวยการธนาคารออมสินภาค ๘

ลงชื่อ.....

(นางสายทอง พรหมบุญ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนยุวทูตศึกษาพัฒนาราชพฤกษ์

ลงชื่อ.....

(ดร.โรจน์ไชยส์ สมจันทร์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑

ลงชื่อ.....พยาน

(นายนคร สุวรรณกาศ)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการธนาคารออมสินภาค ๘

หน่วยพัฒนาสังคมและชุมชน

ลงชื่อ.....พยาน

(นางวรารพร มะโนเพ็ญ)

ผู้จัดการธนาคารออมสินสาขาเชียงดาว

ลงชื่อ.....พยาน

(นายพรเทพ พิสุทธิวานิชย์)

ผู้จัดการโรงเรียนยุวทูตศึกษาพัฒนาราชพฤกษ์

ลงชื่อ.....พยาน

(นายเมธาพันธ์ ฤชกฤดาภา)

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 11 บ้านดอยปูย

ภาคผนวก ข หนังสือตอบรับการขอเผยแพร่

ที่ ศธ ๐๔๐๔๗.๑๑๗/๐๗๗

โรงเรียนศรีเนห์รู สพ.ช.เขต ๑
เลขที่ ๕๑ หมู่ที่ ๔ ต.ช้างเผือก
อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๓๐๐

๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๙

เรื่อง ส่งแบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑

อ้างถึง หนังสือ โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ที่ ศธ.๐๔๐๔๗.๑๑๕/๑๐๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๙
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ แจ้งเรื่องขออนุญาตแลกเปลี่ยนเรียนรู้และขอ
อนุเคราะห์ทดลองใช้นวัตกรรม เรื่อง รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการ
ดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มัดคุเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS –
Guide Model) ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๙ ทั้งนี้ ให้โรงเรียนกรอกแบบ
ตอบรับส่งกลับคืนโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ผ่านช่องทางระบบงานสารบรรณ E-Paperless ความละเอียดแจ้ง
แล้วนั้น

บัดนี้ โรงเรียนศรีเนห์รูได้กรอกแบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการเสร็จเรียบร้อยแล้ว และ
แนบส่งมาด้วยพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายณัฐพงศ์ วงศ์ภูตินันท์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีเนห์รู

โรงเรียนศรีเนห์รู

โทรศัพท์ ๐๙๘-๗๖๔๕๙๔๔

Email : srinehru๑๑๗@gmail.com

ภาคผนวก ค
แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ที่ โรงเรียนศรีเนห์รู ๕๑ หมู่ที่ ๔ ต.ช้างเผือก อ.เมืองเชียงใหม่

วันที่ ๑๖ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

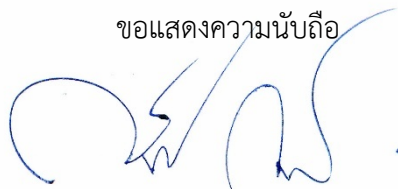
ข้าพเจ้า นายณัฐพงศ์ วงศ์ภูตินันท์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนศรีเนห์รู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทาง **เรื่อง** รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ๕ ร่วมพัฒนาเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเสริมสร้าง Soft Power โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนมั่งเป็นฐาน “มีคฤเทศก์น้อยดอยปุย” (TDPSS – Guide Model) ของโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ซึ่งจัดทำโดยคณะครูและผู้บริหารโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ เรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ ข้าพเจ้าได้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้แก่ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนได้รับทราบทั่วกัน พร้อมนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย และ ยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามวัน เวลาที่กำหนด และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(นายณัฐพงศ์ วงศ์ภูตินันท์)

ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนศรีเนห์รู

ภาคผนวก ฉ โฉร่างวัล เกียรติบัตร ของสถานศึกษา

๑๕/๖๘

คุรุสภา

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

มอบเกียรติบัตรนี้เพื่อแสดงว่า

โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ จังหวัดเชียงใหม่

ได้รับรางวัล “หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม” ประจำปี ๒๕๖๘

“ระดับภูมิภาค”

รางวัลระดับเหรียญเงิน

เรื่อง เนคไทวิถีใหม่สืบสานผ้าลายเขียนเทียนมั่ง สู่ทักษะอาชีพ
ด้วยกลยุทธ์ เข้าใจ เข้าง่าย เข้าถึง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๘

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมลวรรณ วีระธรรมโม)

เลขาธิการคุรุสภา

ภาคผนวก ข รูปภาพประกอบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การประชุม ร่วมคิด PLC

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ รร.ศรีเนห์รุ

นำเสนอนวัตกรรม TDPSS Model

คณะครูแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การนำเสนอผลงาน/กิจกรรมของครู

การประชุมสะท้อนผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ร่วมพัฒนากับ รร.ศรีเนห์รุ

การนำผลงานสู่การต่อยอด ขยายผลสู่สถานศึกษาอื่น

ภาคผนวก ข รูปภาพประกอบ การนิเทศ ติดตาม การประกันคุณภาพการศึกษา

คณะศึกษานิเทศก์/คณะครู

เอกสารหลักฐานมาตรฐานที่ ๑

เอกสารหลักฐานมาตรฐานที่ ๒

เอกสารหลักฐานมาตรฐานที่ ๓

การนำเสนอผลงาน/กิจกรรมของครู

ครู รร.บ้านทับเต๋อมาศึกษาดูงาน/แลกเปลี่ยนเรียนรู้

ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ร่วมพัฒนากับ รร.ศรีเนห์รุ

การนำผลงานสู่การต่อยอด ขยายผลสู่สถานศึกษาอื่น

